

نام کتاب: داستانهایی از بازگشت
ائمه علیهم السلام به این دنیا

نویسنده : سید عبدالله حسینی

پیشگفتار

بسم الله الرحمن الرحيم

رجعت

(رجعت) در لغت به معنای (بازگشتن به سوی دنیا) است.^(۱) و در اصطلاح عبارت است از : (بازگشت بعضی از مؤمنان و بعضی از کافران به این دنیا، بعد از ظهور امام زمان عليه السلام).^(۲) از جمله اجتماعیات و ضروریات مذهب شیعه، حقیقت رجعت است، یعنی پیش از قیامت، در زمان حضرت مهدی (عج) و بعد از آن حضرت، جمعی از مؤمنان خالص و جمعی از کافران خالص^(۳). و به عبارت دیگر جمعی از نیکان بسیار نیک و جمعی از بدان بسیار بد، به دنیا بر می گردند. خوبان و نیکان و مؤمنان خالص به دنیا بر می گردند برای اینکه با دیدن دولت ائمه علیهم السلام دیده هایشان روشن گردد و مقداری از جزای خوبی هایشان در دنیا به آنها برسد. و بدان و کافران مغض، به دنیا بر می گردند برای اینکه به عقوبت و عذاب دنیوی برسند. و دولتی که نمی خواستند به اهل بیت علیهم السلام برسد را مشاهده کنند، و همچنین برای اینکه شیعیان از ایشان انتقام بگیرند. و سایر مردم در قبرها می مانند تا روز قیامت محشور شوند. چنانچه در احادیث بسیار وارد شده که رجوع نمی کند در رجعت مگر کسیکه ایمان خالص داشته و یا کافر

محض باشد، اما سایر مردم به حال خود
باقی می‌مانند، تا روز قیامت.^(۴)

نظر علمای شیعه در اثبات رجعت
مرحوم علامه مجلسی رحمة الله می‌فرماید:
... اکثر علمای امامیه دعوای اجماع بر
حقیقت رجعت کرده اند مانند:
محمد بن بابویه در رساله اعتقادات -
شیخ مفید و سید مرتضی و شیخ طبرسی و سید
بن طاووس و غیر ایشان از اکابر علمای
امامیه ... .

و نیز می‌فرماید:
و همچنین می‌فرماید:

چگونه ممکن است شخص با ایمانی که
حقانیت اهلبیت علیهم السلام را باور کرده
در مورد رجعت تردید کند، در صورتی که
نزدیک به ۲۰۰ حدیث صریح از امامان اهل
بیت علیهم السلام به طور متواتر به دست
ما رسیده و بیش از چهل تن از بزرگان
شیعه از قبیل شیخ طوسی، شیخ مفید، سید
مرتضی علم الهدی، شیخ صدق و کلینی و
امثال آنها در آثار پر ارج خود گرد آورده
اند.

سپس می‌فرماید: من تصور می‌کنم که هر
کس در مورد رجعت تردید کند، او در مورد
امامان اهلبیت شک دارد، چون آن را نمی‌
تواند در میان شیعیان ابراز کند، برای
تخرب آئین مقدس و برای گول زدن افراد
ضعیف الایمان چنین اظهار می‌کند که
اهلبیت را قبول دارد و رجعت را قبول
ندارد.^(۵)

مرحوم شیخ حز عاملی رحمة الله عليه صاحب
کتاب شریف (وسائل الشیعه) می‌فرماید:
احادیث رجعت متواتر است و هرگز قابل
تأ ویل نیست.^(۶)

و نیز می‌فرماید: ثبوت رجعت از
ضروریات مذهب شیعه است).^(۷)

شیخ مجتبی قزوینی می فرماید:
(احادیث باب رجعت انصافاً از حد تواتر
بیشتر است ، اگر کسی تواتر اجمالی آن را
هم نپذیرد از مقام علم و عقل دور است).^(۸)

امین الاسلام طبرسی می فرماید:
(همه شیعیان امامیه در مورد رجعت
اجماع کرده اند و اخبار آن را تاءیید می
کند و لذا هرگز جای تاء ویل نیست).^(۹)
شیخ مفید نیز عقیده به رجعت را مورد
اتفاق همه شیعیان دانسته است .^(۱۰)
شیخ ابن بابویه در کتاب من لا یحضره
الفقیه روایت کرده است از حضرت امام
صادق علیه السلام که فرمود :
لیس من لم یؤ من بکرّتنا و لم
یستحل متعتنا

از ما نیست کسی که ایمان به بازگشت
ما نداشته باشد ، و متعه را حلال نداند
من لا یحضره الفقیه : ج ۳ ، ص ۴۵۸

امام حسین علیه السلام برای هر ضربتی
یک ضربت می زند
امام صادق علیه السلام فرمود :
اول کسی که در رجعت به دنیا باز می
گردد امام حسین علیه السلام و اصحاب
باوی ایشانند ، آنگاه یزید و یارانش
نیز بر می گردند .
امام حسین علیه السلام همه آنها را می
کشد ، دقیقاً برای هر ضربتی یک ضربت می
زند .^(۱۱)

هر کس به هفت چیز اقرار کند مؤمن است
حضرت صادق علیه السلام فرمود :
هر که اقرار کند به هفت چیز مؤمن است
(و از جمله آنها ایمان به رجعت را ذکر
کرده است).
هر که اقرار کند به یگانگی خدا ،

و اقرار کند به رجعت ،
و به متعه زنان ، و به حج تمتع ، و
ایمان بیاورد به معراج ،
و به سؤال قبر ، و حوض کوثر ، و شفاعت
، و خلق بهشت و دوزخ ، و صراط و میزان ،
و بعث و نشور و جزا و حساب ، پس او مؤمن
است به حق و راستی و او از شیعیان ما
اصل بیت است . ^(۱۲)

حادثه بعد از ظهور حضرت مهدی عليه السلام

علی بن مهزیار یکی از نیک بختانی است
که سعادت تشرّف به پیشگاه حضرت بقیة الله -
روحی فداه - را پیدا کرده و داستانش
مشهور است .
در این تشرّف قسمتی از علایم ظهور و
برنامه های جهانی آن حضرت را از زبان
مبارکش شنیده است .
هنگامی که حضرت بقیة الله از ورود خود به
مدینه و بیرون آوردن جسد نحس آن دو نفر
و به دار آویختن آنها سخن گفت علی بن
مهریار پرسید :
پس چه حواری روی می دهد ای سرور من ؟
فرمود : (رجعت ، رجعت ، رجعت) . ^(۱۳)

حضرت مهدی عليه السلام قرض شیعیان را
ادا فرماید
امام صادق عليه السلام فرمود :
حضرت مهدی عليه السلام به سوی کوفه
برگردد و حق - سبحانه و تعالی - از
آسمان طلا بباراند برای ایشان به شکل ملخ
، چنانچه بر حضرت ایوب بارید و حضرت
قسمت نماید به اصحابش گنج های زمین را
از طلا و نقره و جواهر .

مفضل پرسید: اگر یکی از شیعیان شما بمیرد و قرضی از برادران مؤمن در ذمه او باشد چگونه خواهد بود؟

امام صادق علیه السلام فرمود:

حضرت مهدی علیه السلام ندا فرماید در تمام عالم که ، هر که قرضی بر یکی از شیعیان ما داشته بباید و بگوید، پس همه را ادا فرماید، حتی یک دانه سیر و یک دانه خردل (۱۴) . (۱۵).

اول کسی که به دنیا بر می گردد امام حسین علیه السلام است
قال الصادق علیه السلام :

(اعول من يرجع الى الدنيا، الحسين بن على عليه السلام فيملأ حتى يسقط حاجبا على عينيه من الكبر...).

امام صادق علیه السلام فرمود:

(اول کسی که در رجعت به دنیا بر می گردد حضرت امام حسین علیه السلام خواهد بود و آن مقدار حکومت و رهبری خواهد کرد که از پیری موهای ابروهای او بر روی دیده اش آویخته شود). (۱۶)

خبر دادن امام حسین علیه السلام از بازگشت خویش به دنیا

جابر از امام باقر علیه السلام روایت می کند: حضرت امام حسین علیه السلام در صحرای کربلا پیش از شهادت فرمودند: (جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله به من فرمود:

ای فرزند! تو را به سوی عراق خواهند برده، در زمینی که پیغمبران و اوصیای ایشان در آنجا یکدیگر را ملاقات کرده اند یا خواهند کرد، و آن زمین را (عمورا) می گویند، در آنجا شهید خواهی شد و با تو جماعتی از اصحاب تو نیز به شهادت خواهند رسید، که درد و رنج بریدن آهن به ایشان

نخواهد رسید، چنانچه آتش را حق تعالیٰ بر حضرت ابراهیم علیه السلام سرد و سلام گردانید، همچنین آتش جنگ بر تو و اصحاب تو سرد و سلام خواهد شد^(۱۷). امام حسین علیه السلام خطاب به اصحاب خود فرمود:

(بشارت باد شما را، شاد باشید که ما به نزد پیغمبر خود می‌رویم، پس می‌مانیم در آن عالم آنقدر که خدا بخواهد. پس اول کسی که زمین شکافته می‌شود و از زمین بیرون می‌آید من خواهم بود و همراه بیرون آمدن من، بیرون خواهد آمد امیرالمؤمنین علیه السلام و قیام خواهد کرد قائم ما علیه السلام پس نازل می‌شود بر من گروهی از آسمان از طرف حق تعالیٰ (که هرگز بر روی زمین فرود نیامده باشد) با جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و لشکرها از ملائکه.

و فرود می‌آید محمد و علی (علیهمَا السلام) و من و برادرم و جمیع آنها که خدا بر ایشان مثبت گذاشته از انبیاء و اوصیاء، سوار شده بر اسبان خدائی ابلق از نور، که هیچ مخلوقی پیش از آنها، بر آنها سوار نشده است^(۱۸).

پس حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله علم خود را به دست می‌گیرد و حرکت می‌دهد و شمشیر خود را به دست قائم ما می‌دهد، پس بعد از آن، آنچه خدا خواهد می‌نماییم.

پس از آن حق تعالیٰ بیرون می‌آورد از مسجد کوفه چشم‌های از روغن و چشم‌های از آب و چشم‌های از شیر.

پس آنگاه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شمشیر حضرت رسول صلی الله علیه و آله را به من می‌دهد و مرا به جانب مشرق و مغرب بفرستد، پس هر که دشمن خدا باشد خونش را بریزم و هر بتی را بیابم

بسوزانم تا اينكه به زمين هند برسم و
جميع بلاد هند را فتح کنم .
و حضرت دانيال و يوشع زنده شوند و
بيايند به سوي حضرت اميرالمؤمنين عليه
السلام و گويند :

(راست گفتند خدا و رسول او در وعده ها
که دادند) .

پس هفتاد نفر با ايشان بفرستد به سوي
بصره که هر که در مقام مقاتله در آيد او
را بکشند، و لشکري به سوي بلاد روم
بفرستد که آنها را فتح کنند.

پس هر حيوان حرام گوشت که باشد بگشم
تا آنکه به غير حلال و پاك و پاکيزه در
روي زمين نباشد ... يهود و نصارى و ساير
ملل را مخير گردانم ميان اسلام و شمشير،
پس هر که مسلمان شود منت گذارم بر او و
هر که اسلام را نخواهد خونش را بريزم .

و هیچ مردي از شيعيان ما نماند مگر
آنکه خدا ملكی به سوي او بفرستد که خاك
را از روی او پاك کند و زنان و منزل او
را در بهشت به او نشان دهد.

و هر کور و زمين گير و مبتلائي که باشد
خدا به برکت ما اهل بيit آن بلاها را از
او دفع نماید.

و حق تعالى برکت را از آسمان به زمين
فرو فرستد به مرتبه اي که شاخه هاي
درختان میوه دار از زيادي میوه بشكند و
میوه تابستان در زمستان و میوه زمستان
در تابستان به عمل آيد و اين است معنى
قول حقتعالي که فرمود:

(وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْيَ آمَثُوا وَ اتَّقُوا
لَفَتَّخْنَا...)

(و اگر اهل شهرها و آباديهها، ايمان می
آوردن و تقوا پيشه می کردن، برکات
آسمان و زمين را بر آنها می گشوديم ؛
ولی (آنها حق را) تکذيب کردنده؛ ما هم

آنان را به کیفر اعمالشان مجازات کردیم)^(۱۹) .

سپس فرمود :

خداوند به شیعیان ما کرامتی ببخشد که مخفی نماند بر ایشان هیچ چیز در زمین و آنچه در زمین است ، حتی آنکه اگر کسی بخواهد از احوال خانواده خود اطلاع حاصل کند خدا به او الهام می کند به آنچه که آنها انجام می دهند ^(۲۰) .

حساب خلائق در رجعت با امام حسین علیه السلام است

قال الصادق علیه السلام :

(إِنَّ الَّذِي يُلِيهِ حِسَابُ النَّاسِ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ الْحَسِينُ بْنُ عَلَىٰ عَلِيهِمَا السَّلَامُ فَاءِمَّا الْقِيَامَةُ فَإِنَّمَا هُوَ بُعْثَتُ إِلَى الْجَنَّةِ وَبُعْثَتُ إِلَى النَّارِ)

از امام صادق علیه السلام روایت شده : حساب خلائق با حضرت امام حسین علیه السلام خواهد بود در رجعت پیش از قیامت و اما قیامت ، پس در قیامت مردم مبعوث می شوند تا به بهشت یا به جهنم بروند. ^(۲۱)

یاران امام حسین علیه السلام هنگام بازگشت آن حضرت به دنیا از امام صادق علیه السلام روایت شده که :

گروهی از فرشتگان از خدای تبارک و تعالی اجازه گرفتند که برای یاری امام حسین علیه السلام نازل شوند ، چون به سرزمین کربلا رسیدند امام حسین علیه السلام به شهادت رسیده بود.

به آنها خطاب شد ملازم قبر او باشد تا وقتی که خروج کند ، در آن روز از یاران او خواهید بود ، این فرشتگان همواره در کنار قبر آن حضرت هستند و برای آن حضرت گریه می کنند تا روزی که خارج شود و آنها از یاران و یاوران او باشند. ^(۲۲)

در برخی منابع تعداد همراهان امام حسین علیه السلام ۹۵ هزار نفر آمده است .
(۲۳)

امام حسین علیه السلام چهل هزار سال حکومت می کند :

امام صادق علیه السلام فرمود :
(نخستین کسی که در رجعت بر می گردد
حسین بن علی علیه السلام است ، چهل هزار سال در روی زمین می ماند، تا از کثرت
سنّ، ابرو انش بر روی چشمها یش بریزد) .
(۲۴)

امام حسین علیه السلام حضرت مهدی علیه السلام را غسل می دهد
(ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَعْمَدْنَاكُمْ بِإِمْوَالٍ وَبَنِيَّ وَجَعْلَنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا)
(۲۵)

(سپس شما را بر آنها چیره می کنیم ؛ و
شما را بوسیله داراییها و فرزندانی کمک خواهیم کرد، و نفرات شما را بیشتر (از دشمن) قرار می دهیم).
در تفسیر آیه شریفه ۶ از سوره اسراء چنین روایت شده :

... امام حسین علیه السلام با هفتاد نفر از یارانش ، که خودهای (۲۶) دو روی طلا بر سر دارند، و به مردم اعلام می کنند که این حسین [علیه السلام] است که خارج شده است ، تا مؤمنان در مورد او دچار شک و تردید نشوند و خیال نکنند که شیطان یا دجال است . و این هنگامی است که حضرت مهدی علیه السلام در میان مردم است .

هنگامی که همه مؤمنان امام حسین علیه السلام را شناختند و همگی یقین کردند که او حضرت حسین علیه السلام است ، اجل حضرت مهدی علیه السلام فرا می رسد و دیده از جهان فرو می بندد.
(۲۷)

آنگاه امام حسین علیه السلام او را غسل و کفن و حنوط می کند و به خاک می سپارد .

که هرگز امام را جز امام غسل نمی دهد.
(۲۸)

مؤمنان و دشمنانشان زنده می شوند تا
انتقام بگیرند
از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
روایت شده است که :
(در رجعت اروح مؤمنان با اروح
دشمنان ایشان به سوی بدن هایشان
برگردند، تا حق خود را از ایشان
بستانند).

هر کس را که عذاب و شکنجه کرده باشد
از او انتقام بگیرند.
و اگر مؤمنان را به خشم آورده باشند
او را به خشم می آورند. و اگر مؤمنی را
کشته باشند، در عوض او را بکشند.
پس مؤمنان سی ماه بعد از کشتن دشمنان
خود زندگانی می کنند و بعد از آن ، همه
در یک شب بمیرند، مؤمنان به بهشت و
دشمنان به بدترین عذابهای جهنّم بر
(۲۹) گردند).

برگشتن حضرت عیسیٰ علیه السلام در عهد امام زمان علیه السلام

علی بن ابراهیم در تفسیرش روایت کرده که :

شهر بن خوشب گفت ، حاجاج به من گفت : در قرآن کریم آیه ای هست که تفسیرش مرا عاجز کرده است و نمی فهمم و آن آیه این است :

(وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ...).

یعنی : (و هیچ یک از اهل کتاب نیست مگر اینکه پیش از مرگش به او [یعنی حضرت مسیح] ایمان می آورد...).^(۲۰) حجاج گفت :

به خدا سوگند که من امر می کنم که گردن یهود و نصرانی را بزنند [تا بلکه ایمان بیاورند] و نظر می کنم که لب او حرکت نمی کند تا بمیرد.

شهر بن خوشب می گوید : به او گفتم : ای امیر این مراد [و منظور آیه] نیست که شما فهمیده اید.

حجاج گفت :

پس [منظور آیه چیست و] چه معنی دارد.

من گفتم :

[منظور آیه این است که] حضرت عیسیٰ علیه السلام پیش از قیامت از آسمان به زمین خواهد آمد، پس نمی ماند هیچ یهودی و غیر یهودی مگر آنکه ایمان به حضرت عیسیٰ علیه السلام می آورند پیش از مردن عیسیٰ علیه السلام و [آن حضرت] در پشت سر حضرت مهدی علیه السلام نماز خواهد خواند.

حجاج گفت : وای بر تو این [مطلوب و قضیه] را از کجا آوردي و از چه کسی شنیده ای ؟

گفتم : از حضرت امام محمد باقر علیه السلام شنیده ام .

حجاج گفت : به خدا قسم که از چشم
صافی برداشته ای .^(۲۱)

کسانی که در دنیا هلاک شدند به دنیا بر
نمی گردند
(و حرام علی قریةٍ أهْلَكْنَاهَا آنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ).^(۲۲)

(و حرام است بر شهرها و آبادیهایی که
(بر اثر گناه) نابودشان کردیم (که به
دنیا باز گردند؛) آنها هرگز باز نخواهند
گشت)

آنچه که از روایات استفاده می شود عده
ای از خوبان و عده ای از بدان در رجعت
بر نمی گردند و آنها عبارتند از:
کسانیکه در دنیا به عذاب الهی هلاک شده
اند.

از امام صادق علیه السلام و امام باقر
علیه السلام روایت شده است که :
(هر محلی که اهالی آن به عذاب الهی
گرفتار و هلاک شده باشند در زمان رجعت
باز نخواهند گشت .

و این آیه (و حرام علی قریة ...) از
بزرگترین دلائل بر اثبات رجعت می باشد ،
به جهت آنکه در اسلام کسی نیست که منکر
رجعت در قیامت و عالم آخرت باشد خواه
آنکه به عذاب الهی هلاک شده و یا به مرگ
عادی مرده باشد .

پس سخن خداوند (لایرجعون یعنی باز
نخواهند گشت) مربوط به رجعت در عالم
دنیا است ، چون در قیامت همگان رجعت می
کنند و محشور می شوند تا اهل معصیت در
آتش دوزخ گرفتار آیند.^(۲۳)

بني اميـه را اـز دـم شـمشـير بـگـذرـانـيم
خـداـونـد در قـرـآنـ كـريـمـ مـي فـرمـاـيدـ:
(رَبَّـاـ يـؤـدـ الـذـينـ كـفـرـواـ لـوـ كـائـنـوـاـ
مـسـلـمـيـنـ) .

(کافران (هنگامی که آثار شوم خود را ببینند) چه بسا آرزو می کنند که ای کاش مسلمان بودند). ^(۲۴)

امام باقر علیه السلام در تفسیر این آیه به نقل از وجود مقدس امیرمؤمنان علیه السلام می فرماید:

(هنگامی که من و شیعیانم خارج شدیم [و به دنیا برگشتم]، عثمان و پیروانش نیز خارج شوند و بنی امیّه را از دم شمشیر بگذرانیم ، کافران آرزو می کنند که ای کاش مسلمان بودند). ^(۲۵)

همه در اوج قدرت و نعمت زندگی می کنند امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: سوگند به خداوندی که دانه را شکافت و انسان را آفرید، در آن زمان [رجعت] همگی در اوج قدرت و نعمت زندگی می کنند. و از دنیا نمی روند جز اینکه یک هزار پسر برای آنها متولد شود، که همگی به دور از هرگونه بدعت و انحراف زندگی می کنند.

به کتاب خدا عمل می کنند و از سنت رسول الله پیروی می کنند و همه خطرات و نگرانیها از آنها دور می شود. ^(۲۶)

یزید چند بار به دنیا بر می گردد از بعضی روایات استفاده می شود که : یزید و یزیدیان چندین بار به این دنیا بر می گردند و در هر دفعه به کیفر اعمال خود می رسند.

اینک به سه دسته روایاتی که در این زمینه آمده است اشاره می کنیم :

۱ - امام صادق علیه السلام فرمود: (... گروهی از مؤمنان با صلابت پیش از قیام قائم علیه السلام برانگیخته می شوند و انتقام خون حسین علیه السلام و یارانش را می گیرند). ^(۲۷)

۲ - روایت شده :

هنگامی که قائم ما قیام کند انتقام
خون امام حسین علیه السلام را می گیرد.
(۳۸)

۳ - و نیز روایت شده :

در پایان عمر حضرت ولی عصر (عج) امام
حسین علیه السلام با هفتاد نفر از اصحابش
رجعت می کند و از یزید و یزیدیان قصاص
می کند.
(۳۹)

آخرین بر گشت علی علیه السلام به دنیا
و کشته شدن شیطان

(قالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبَعْثُونَ . قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ . إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ
الْمَعْلُومِ)
(۴۰)

گفت : (پروردگارا ! مرا تا روزی که
انسانها برانگیخته می شوند مهلت ده).
فرمود : (تو از مهلت داده شدگانی . ولی
تا روز و زمان معین).
(۴۱)

امام صادق علیه السلام فرمود :
(ابليس از خدا خواست که او را تا روز
قيامت مهلت دهد ، ولی خداوند آن را رد
کرد و فرمود :

(تا روز وقت معلوم تو از مهلت داده
شده ها هستی)
(۴۲) ، چون روز وقت معلوم
فرا رسد ، ابليس با تمام پیروانش که از
زمان خلقت آدم تا آنروز از او پیروی
کرده اند ، ظاهر می شود ...

و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
برگرد و این آخرین برگشت آن حضرت است .
راوی گفت : مگر [علی علیه السلام]
رجعتهای بسیار خواهد کرد ؟

حضرت فرمودند : بله .

و هر امامی که در قرنی بوده باشد
نیکوکاران و بدکاران زمان او بر می
گردند تا حق تعالی مؤمنان را بر کافران

غالب گرداند و مؤمنان از ایشان انتقام بگیرند.

پس چون آن روز [یعنی آخرین رجعت علی علیه السلام] برسد، حضرت امیر المؤمنین علیه السلام برگردد با اصحابش، و شیطان نیز بیاید با اصحابش، و ملاقات ایشان در کنار فرات واقع شود نزدیک به کوفه، پس کُشت و کشداری بینشان واقع می‌شود که هرگز چنین قتلی واقع نشده باشد.

امام صادق علیه السلام فرمود: گویا می‌بینم اصحاب حضرت امیر را که صد قدم از پشت سر بر می‌گردند و پای بعضی در میان آب فرات داخل شود. پس ابری از آسمان فرود آید که پر شده باشد از ملائکه، و رسول خدا صلی الله علیه و آله در حالی که اسلحه ای از نور در دست داشته باشد، در پیش آن ابر می‌آید، چون نظر شیطان بر آن حضرت بیافتد عقب نشینی کند، و اصحابش به او گویند: اکنون که پیروز شدی به کجا می‌روی؟

شیطان می‌گوید: من می‌بینم آنچه شما نمی‌بینید، من می‌ترسم از پروردگار عالمیان.

پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله به او می‌رسد و حربه در میان دو کتفش بزند که او و اصحابش همه هلاک شوند.

بعد از آن، همه مردم خدا را به یگانگی بپرستند و هیچ چیز را با خدا شریک نگردانند.

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام چهل و چهار هزار سال حکومت خواهد کرد ^(۴۳) ... پس در آنوقت دو باغ سر سبز که حق تعالی در سوره الرحمن فرموده در دو طرف مسجد کوفه به هم رسد. ^(۴۵)

پیامبران ، علی علیه السلام را یاری خواهند کرد

و ابن بابویه به سند معتبر از حسن بن جهم روایت کرده است که :
ما مون از حضرت امام رضا علیه السلام پرسید که چه می گوئی در رجعت ؟
امام رضا علیه السلام فرمود :

حق است و در میان امتهای گذشته بوده است و قرآن مجید به آن ناطق است و رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده که : می باشد در این امت آنچه در امم سابقه بوده ، مانند دو تای نعل که با هم موافقند و مانند پرهای تیر که با یکدیگر مساویند . ^(۴۶)

و حضرت رضا علیه السلام فرمود : چون مهدی از فرزندان من بیرون آید عیسی علیه السلام از آسمان به زمین فرود می آید و در عقب او نماز کند .

و عیاشی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود : خلفای جور بر خود نام گذاشته اند و خود را امیر المؤمنین می گویند که این نام مخصوص علی بن ابی طالب است و هنوز معنی این نام و تأ ویل او بر مردم ظاهر نشده است .

راوی گفت : تأ ویل آن کی خواهد بود . فرمود : آن وقتی خواهد بود که حق تعالی جمع کند در پیش روی علی علیه السلام پیغمبران و مؤمنان را تا یاری کنند او را چنانچه حق تعالی فرموده است : (وَإِذَا خَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ ، ..) ^(۴۷).

پس در آن روز رسول خدا صلی الله علیه و آله عَلَمْ را به علی بن ابی طالب می دهد ، پس او امیر تمام خلائق خواهد بود و خلائق

همه در زیر غلَم آن حضرت خواهند بود و او
امیر و پادشاه همه خواهد بود.
^(۴۸)
این است تا ویل امیر المؤمنین و معنی
آن .

جنگ صفين در رجعت

حضرت امام جعفر صادق عليه السلام
فرمود :

علی (عليه السلام) را در زمین رجعتی
خواهد بود با فرزندش حسین (عليه السلام)
با علم خود، خواهد آمد تا انتقام
بگیرد از بنی امية و معاویه و آل معاویه
و هر که با آن حضرت جنگ کرده باشد.
پس خدا یاوران او را از اهل کوفه زنده
کند و هفتاد هزار کس از سایر مردم ، پس
با ایشان ملاقات می کند در صفين مثل
مرتبه اول تا همه را بکشد و کسی از
ایشان نمایند که خبر بیرون برد ، پس خدا
ایشان را ببرد به سوی بدترین عذابها با
فرعون .^(۴۹)

امام زمان عليه السلام بعد از رحلتش به
دنیا بر می گردند
از مجموع روایات (رجعت) معلوم می شود
که همه امامان معصوم علیهم السلام به
دنیا بر می گردند.
و همچنین تصریح شده که حضرت ولی عصر
(عج) نیز بعد از رحلتش رجعت خواهد
نمود .

و در روایات آمده است که قیام قیامت
چهل روز پس از رحلت حضرت ولی عصر (عج)
می باشد ، و این مطلب مربوط به رحلت آن
حضرت در رجعت است .^(۵۰) و گرنه طبق صدھا
حدیث بعد از رحلت اولی حضرت بقیة الله روحی
فداه ، اهلیت عصمت و طهارت هزاران سال
فرمانروائی خواهند داشت .^(۵۱)

زندگی سخت برای دشمنان اهل بیت علیهم السلام در رجعت

(وَ مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً).

(هر کس از یاد من اعراض بکند برای او زندگی سخت و تنگی است) ^(۵۲).

از امام صادق علیه السلام تفسیر این آیه را پرسیدند؟
حضرت فرمود:

(به خدا سوگند این آیه در حق دشمنان ماست).

راوی پرسید: جانم به فدایت، گاهی می بینیم که آنها در طول زندگی با آسایش و وسعت زندگی می کنند و هرگز روی تنگی نمی بینند تا مرگشان فرا رسد. فرمود:
(به خدا سوگند که مربوط به رجعت است ^(۵۳)).

و نیز روایت شده که:
خوراک دشمنان اهل بیت در رجعت، عذره ^(۵۴)
انسان خواهد بود چنانچه حق تعالی فرموده است: (... ان له معیشه ضنکا) ^(۵۵).

آنانکه حق را دیدند و از آن اعراض کردند و از شاهراه حق و حقیقت منحرف شدند در موقع رجعت، روز بسیار سختی دارند و در روز رستاخیز روزگار سخت تری در انتظار آنهاست.

ظاهر شدن علی علیه السلام در کنار خورشید
(إِنْ نَشَا نُنَزِّلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ أَيَّهُ فَظَلَّتْ أَعْنَافُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ).

(اگر ما اراده کنیم، از آسمان بر آنان آیه ای نازل می کنیم که گردنهایشان در برابر آن خاضع گردد) ^(۵۶).
ابوبصیر می گوید از حضر امام باقر علیه السلام معنای این آیه را پرسیدم، فرمود:

(منظور از نشانه علی بن ابی طالب علیه السلام است که یک ساعت در کنار خورشید ظاهر می شود و خورشید بالای سر مردم می ایستد، تا همگان او را ببینند و دقیقاً با حسب و نسبش بشناسند. در آن هنگام گردن بنی امیه در برابر علی علیه السلام خاضع می شود).
سپس فرمود:

(در آنروز بنی امیه آنقدر خوار می شوند که اگر یکی از آنها در زیر درختی پنهان شود، آن درخت بانگ می زند که اینجا یک نفر اموی است، او را بکشید).
در حدیث دیگر امام باقر علیه السلام در تفسیر این آیه فرمود: آری خداوند این نشانه را برای آنها آشکار می کند.

ابوبصیر پرسید: برای چه کسانی؟
فرمود: برای بنی امیه.

ابوبصیر پرسید: منظور از نشانه [در آیه] چیست؟

فرمود: (ایستادن خورشید از ظهر تا عصر در وسط آسمان، و ظاهر شدن صورت و سینه مردی در قرص خورشید که حسب و نسب او برای همه مردم روشن است. و آن در عهد سفیانی واقع می شود، که هلاکت سپاه سفیانی در آن موقع فرا می رسد).^(۵۲)

برای من بازگشتی پس از بازگشت است
امیر مؤمنان علیه السلام در ضمن حدیث
مفصلی می فرماید:

(خدای تبارک و تعالی از من و رسول اکرم صلی الله علیه و آله پیمان گرفته که همیگر را یاری کنیم، من حضرت محمد صلی الله علیه و آله را یاری کردم و در برابرش شمشیر زدم و دشمنش را کشتم و پیمانی را که بر عهده ام بود انجام دادم. ولی تا کنون هیچ پیامبری مرا یاری نکرده است، زیرا آنها پیش از من از دنیا رفته اند،

ولی به زودی وقت آن فرا می رسد که آنها نیز مرا یاری کنند).

(همه روی زمین از مشرق تا مغرب از آن من خواهد بود. خداوند همه پیامبران مُرسل را از آدم تا خاتم صلی الله علیه و آله زنده می کند و همه آنان در برابر من شمشیر می زند و گردنشان را از جن و انس ، از زنده و مرده گردن می زند).

(چقدر جای شگفت است ؟... و چگونه تعجب نکنم از مردگانی که خداوند آنها را بر می انگیزد و همگی در حالیکه صدا می زند: لَبِّيْكَ، لَبِّيْكَ، يَا دَاعِيَ اللَّهِ! در کوچه های کوفه پراکنده شده شمشیرها را حمایل کرده ، کافران ، طاغیان و طاغوتیان را از اولین و آخرین گردن می زند ، تا خداوند وعده اش را تحقق بخشد.

(برای من رجعتی پس از رجعت ، بازگشتی پس از بازگشت است . من رجعتمهای مکرر دارم ، من حمله ها و انتقامهای فراوان دارم ، من حکومتهای بسیار دارم ، من دژ آهنجینم ، من بنده خدا و برادر پیامبر خدایم).

(... من ظاهر شونده در قرص خورشیدم ، من دابه الارضم ، من قسم

النارم ، من خازن بهشت و صاحب اعرافم).

(... من صاحب عصا و میسم هستم). ^(۵۸)

منظور از دابه الارض در قرآن علی علیه السلام است
(وَإِذَا وَقَعَ الْفَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ).

(و هنگامی که فرمان عذاب آنها رسد ، جنبنده ای را از زمین برای آنها خارج می کنیم که با آنان تکلم می کند (و می گوید) که مردم به آیات ما ایمان نمی آورند). ^(۵۹)

از نظر روایات اهلبیت عصمت و طهارت هیچ تردیدی نیست که منظور از دابه الارض

رجعت وجود مقدس شاه ولایت حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام می باشد.

امام صادق علیه السلام می فرماید: مردی به عمار یاسر گفت:

ای ابویقطان! (کنیه عمار) آیه ای در قرآن مرا مضطرب کرده، افکار پوسیده ای بر دلم هجوم آورده.

عمار فرمود: آن کدام آیه است؟

گفت: آیه (*وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ....*) نمی دانم که منظور از (دابة الأرض) در این آیه چیست؟

عمار یاسر فرمود: من به خدای تبارک و تعالی سوگند می خورم که ننشینم و نخورم، جز اینکه او را به تو نشان دهم. عمار با آن مرد راه افتادند و به خدمت مولای متّقیان امیرمؤمنان شرفیاب شدند. حضرت علی علیه السلام خرما و کره میل می فرمودند.

علی علیه السلام خطاب به عمار فرمودند: ای ابویقطان! بیا نزدیک. عمار جلو رفت و مشغول خوردن شد.

آن مرد دچار شگفت شد. چون برخاستند به او گفت: ای ابویقطان! چگونه است، تو که قسم خورده بودی ننشینی و نخوری تا او را به من نشان دهی؟! عمار فرمود: اگر اندیشه ات را به کار انداخته بودی متوجه می شدی که من او را به تو نشان دادم [یعنی دابة الأرض همانا امیرمؤمنان علی علیه السلام است که به تو نشان دادم].

(۶۰)

علی علیه السلام در زیباترین صورت ظاهر می شود

امام صادق علیه السلام می فرماید: روزی رسول اکرم صلی الله علیه و آله وارد مسجد شدند و مشاهده کردند که امیرمؤمنان علیه السلام شنای مسجد را زیر سرش بالش کرده و خوابیده است . با پای مبارکشان او را حرکت دادند و فرمودند: (ای دابّة الارض ! برخیز) .

یکی از اصحاب گفت : ای رسول گرامی ! آیا ما همیگر را با این نام بخوانیم ؟ فرمود: نه ، به خدا سوگند که این نام به او [علی علیه السلام] اختصاص دارد. او همان (دابّة الارض) است که خدای تبارک و تعالی در کتابش فرموده : (چون سخن بر آنها فرود آید جنبنده ای را از زمین بیرون می آوریم و برای مردم سخن می گوید که مردم به آیات ما باور نمی کردند).

سپس خطاب به علی علیه السلام فرمود: (ای علی ! چون آخرالزمان فرا رسد خداوند تو را در زیباترین صورتی ظاهر می سازد و در دست تو میسمی (آهنی) هست که دشمنان را با آن علامت می گذاری) .^(۶۱)

عصای موسی علیه السلام در دست علی علیه السلام

رسول اکرم صلی الله علیه و آله در وصف (دابّة الارض) فرمود :
(تیزپائی به او نمی رسد، فرار کننده ای از او فوت نمی شود. مؤمن را نشان مؤمن ، و کافر را نشان کافر می زند.
عصای حضرت موسی و انگشت حضرت سلیمان با اوست) .^(۶۲)

امیرمؤمنان علی علیه السلام اولین و آخرین امام امام صادق علیه السلام از رسول اکرم صلی الله علیه و آله نقل می کند که :
در شب معراج گفته شد : (ای محمد ! علی اول است ، زیرا او نخستین امامی است که پیمان مرا پذیرفته است . علی آخر است ، زیرا آخرین امامی است که روحش را قبض می کنم . او همان دابّة است که با مردم سخن می گوید) .^(۶۳)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله در ضمن حدیث مفصلی می فرماید که دابّة الارض سه بار ظاهر می شود ..... .^(۶۴)

همه مردم حضرت علی علیه السلام را می بینند
امیر مؤمنان در ضمن خطبه مفصلی که در مورد دجال ایراد فرموده است ، بعد از شرح کشته شدن دجال می فرماید :
(پس از آن (طامه کبری) است) اصحاب پرسیدند : (طامه کبری) چیست ؟ فرمود :
(خروج دابّة الارض است که در نزدیکی (صفا) ظاهر می شود . انگشت حضرت سلیمان و عصای حضرت موسی در دست اوست ... هنگامی که سرش را بلند می کند همه کسانی که در میان مشرق و مغرب هستند به قدرت

الهی او را می بینند. و آن پس از طلوع خورشید از مغرب است که در آن هنگام در توبه بسته می شود). (۶۵)

و در حدیث دیگر فرمود: (من دابّة الارض هستم ، من صاحب عصایم ، من جدا کننده حق و باطل در قضایم ، من کشتی نجاتم). (۶۶)

علی علیه السلام خود را معزّفی می کند

ابوالطفیل می گوید:

مطالبی را در مورد رجعت از سلمان و مقداد و ابی بن کعب شنیده بودم ، در کوفه به خدمت حضرت علی علیه السلام نقل کردم ، امیر مؤمنان همه آنها را تصدیق فرمود. آنگاه یقین من به رجعت در سطح یقینم به قیامت شد. یکی از مطالبی که از محضر آن حضرت پرسیدم در مورد دابّة الارض بود، فرمود از این پرسش در گذر. عرض کردم مرا آگاه ساز. فرمود:

(دابّة الارض ، جنبنده ایست که غذا می خورد، در بازار راه می رود، ازدواج می کند).

پرسیدم : او کیست ؟

فرمود: او کسی است که استقرار و آرامش زمین به وسیله اوست .

گفتم : او چه کسی است ؟

فرمود: او صاحب زمین است.

گفتم : کیست ؟

فرمود: او صدیق امّت است ، فاروق امّت است ، ذوالقرنین امّت است .

گفتم : او چه کسی است ؟

فرمود: او کسی است که علم الكتاب نزد اوست . او کسی است که به آنچه از طرف خدا آمده تصدیق نموده ، روزی که جز من و محمد صلی الله علیه و آله به آن کافر بودند. که به خدا سوگند منم .

گفتم : نامش را بفرمائید.

فرمود: گفتم .^(۶۷)

با توجه به روایات یاد شده هیچ شکی باقی نمی ماند در اینکه منظور از دابة الارض در قرآن امیرمؤمنان علی علیه السلام است که در آخرالزمان به دنیا بر می گردد .

علی علیه السلام سه مرتبه به دنیا بر می گردند که در دفعه سوم در توبه بر روی مردم بسته می شود .

زنده شدن گروهی هنگام ظهور حضرت مهدی علیه السلام

در روایات بسیاری از اهلبیت عصمت و طهارت وارد شده که : گروهی از دشمنان اهلبیت علیهم السلام که در دشمنی حدّ و مرزی نشناخته اند به هنگام ظهور حضرت مهدی علیه السلام زنده می شوند ، و گروهی از دوستان اهلبیت که در راه دوستی اهلبیت مشکلات فراوانی را تحمل کرده اند زنده می شوند ، تا این گروه از آن گروه انتقام بگیرند و دلهایشان خنک شود آنگاه هر گروهی به سزای اعمال خود می رسد .^(۶۸)

مرحوم طبرسی در تفسیر پر ارج (مجمع البيان) می فرماید : (روایات بسیار فراوانی از امامان اهلبیت علیهم السلام رسیده است که خدای تبارک و تعالیٰ به هنگام ظهور حضرت مهدی علیه السلام گروهی از دوستان و شیعیان آن حضرت را که پیش از قیام آن حضرت از دنیا رفته اند باز می گرداند تا به ثواب یاری آن حضرت برسند و با دیدن آن روزگار میمون مسرور شوند .

و گروهی از دشمنان او را نیز باز می گرداند تا به دست شیعیان از آنها انتقام

گرفته شود و با دیدن شکوه و عظمت آن
حضرت خوار و زبون شوند). ^(۶۹)

دنیا پس از چموشی به ما روی می آورد
(وَ تُرِيدُ أَنْ تَمُّنَ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ...)
(و ما اراده کرده ایم بر آنانکه در
روی زمین به ضعف کشیده شده اند متن
نهاده ، آنانرا پیشوایان و وارثان زمین
قرار دهیم) ^(۷۰)

(خداوند متعال پیامبرش را آگاه ساخت
که چه مصیبتهایی از قتل و غیره به امام
حسین و اهلبیت او خواهد رسید، و در
مقابل ، امامت در نسل او خواهد بود.
خدایش به او خبر داد که امام حسین
علیه السلام کشته می شود ولی بعداً به این
دنیا باز می گردد و بر اریکه سلطنت می
نشیند و دشمنانش را نابود می کند و بر
سراسر جهان فرومان روائی می کند ...
این است معنی قول خداوند (و نرید ان
نم من علی الذین ...) ^(۷۱)

مفضل می گوید: از امام صادق عليه
السلام شنیدم که فرمود:
(روزی رسول اکرم صلی الله عليه و آله به
علی و حسن و حسین علیهم السلام نگاه کرد
و گریه نمود و آنگاه فرمود:
شما کسانی هستید که بعد از من به ضعف
کشیده می شوید).

مفضل می گوید: گفتم : ای فرزند رسول
خدا ! معنای این جمله چیست ؟
فرمود: معنای آن اینست که شما بعد از
من پیشوا و وارث هستید که خدای تبارک و
تعالی می فرماید: (وَ تُرِيدُ أَنْ تَمُّنَ...) ^(۷۲).

ابوالصلاح کنانی می گوید:
در خدمت امام باقر عليه السلام بودم ،
به سوی فرزند بزرگوارش امام صادق عليه
السلام نگاه کرد و فرمود: او را می بینی
؟ او از کسانی است که خدای تبارک و
تعالی در حقش فرموده است : (وَ نُرِيدُ آنَّ
نَمْنَ...). ^(۷۴)

امیرمؤمنان در یکی از کلمات قصار خود
می فرماید:
(لَتَعْطَفْنَ الْدُّنْيَا عَلَيْنَا بَعْدَ شَمَاسَهَا عَطْفَ
الضَّرُوسَ عَلَى وَلَدَهَا).

يعنی: (دنیا پس از چموشی به ما روی
می آورد آنچنانکه شتر بدخو به بچه اش
روی می آورد). سپس این آیه را تلاوت
فرمود: (وَ نُرِيدُ آنَّ نَمْنَ...). ^(۷۵)

بازگشت رسول خدا صلی الله عليه و آله به
دنیا
(إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ....).

(آن کس که قرآن را بر تو فرض کرد، تو
را به جایگاهت [یعنی زادگاهت] باز می
گرداند...). ^(۷۶)

امام صادق عليه السلام در تفسیر این
آیه فرمود:

(پیامبر اکرم صلی الله عليه و آله به سوی
شما باز می گردد). ^(۷۷)

امام سجاد عليه السلام نیز در تفسیر
این آیه فرمود:

(پیامبرتان به سوی شما بر می گردد). ^(۷۸)

ابوخالد کابلی از امام زین العابدین
علیه السلام روایت می کند که در تفسیر
این آیه فرمود: (رسول اکرم صلی الله عليه و
آله ، امیرمؤمنان عليه السلام و امامان
علیهم السلام به سوی شما باز می گردند).

در محضر امام باقر عليه السلام از جابر
بن عبد الله انصاری گفتگو شد، امام باقر

علیه السلام فرمود: (خداوند رحمت کند
جابر را، او از فقهای ما بود. دانشش تا
به آنجا رسیده بود که می دانست آیه (إنَّ
الَّذِي فَرَضَ...) مربوط به رجعت است).^(۷۹)

رسول خدا صلی الله علیه و آله و علی علیه السلام همیگر را ملاقات می کند

از امام صادق علیه السلام تفسیر این
آیه (إنَّ الَّذِي فَرَضَ...) را پرسیدند،
فرمود:

- (به خدا سوگند، دنیا سپری نمی شود
تا رسول اکرم صلی الله علیه و آله و امیر
مؤمنان علیه السلام در (ثُوَيْه) (۸۰)^(۸۱)
همیگر را ملاقات کند و در آنجا مسجدی
بسازند که دوازده هزار در داشته باشد).

روز فتح چه روزی است؟
در تفسیر قمی آمده است:
هنگامی که رسول اکرم صلی الله علیه و آله
اخبار رجعت را بیان فرمود، پرسیدند: روز
فتح چه روزیست؟
فرمود: در روز فتح کافران را ایمان
آوردن سودی نمی بخشد و به آنها مهلت
داده نمی شود.^(۸۲)

منکران و ملحدان برای کیفر شدن باز می گردند

(قالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا).
(گویند: ای وای بر ما، چه کسی ما را
از خوابگاهمان بر انگیخت؟!).^(۸۳)
حسن بن شاذان می گوید:
گروهی از عثمانیها در شهر واسط مرا
آزار می کردند و در هر فرصتی ضربه هائی
بر من وارد کردند. من نامه ای به خدمت

امام رضا علیه السلام نوشتم و از آزارهای مردم واسط به محضر آن حضرت شکایت کردم . امام رضا علیه السلام با خط شریف خود در پاسخ نوشته : (خدای تبارک و تعالی از دوستان ما پیمان گرفته که در حکومتهای باطل در برابر آزار دشمنان صبر کنند. هنگامی که اشرف مخلوقات قیام کند، خواهد گفت : ای وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاههای خود برانگیخته است).^(۸۴)

این آیه با امام حسین علیه السلام ارتباط دارد
(وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدِيهِ إِحْسَانًا، حَمَلْتُهُ أُمَّةً كُرْهًا، وَ وَضَعَتُهُ كُرْهًا...).
(ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند، مادرش او را با ناراحتی بر زمین می گذارد؛...).^(۸۵)
این آیه از جهاتی با امام حسین علیه السلام ارتباط دارد:
یکی اینکه : لفظ (کُرْه) گذشته از مشقت و دشواری حالت اکراه را نیز می رساند و حضرت فاطمه علیها السلام که از سرنوشت فرزندش آگاه شده بود، در حمل و وضع او نوعی اکراه داشت و می فرمود:
من چه می خواهم فرزندی را که او را با چنین طرز فجیعی خواهد کشت .
دیگر اینکه : در ذیل این آیه به حدائق مدت حمل اشاره شده که شش ماه است و امام حسین علیه السلام ششماهه به دنیا آمدہ بود .
در ضمن احادیثی که در تفسیر این آیه و آیه شریفه (و نرید ان نمن علی الّذین ... (قصص / ۵) از اهلبیت عصمت و طهارت علیهم السلام رسیده ، آمدہ است :
(خداوند متعال پیامبرش را آگاه ساخت که چه مصیبتهایی به امام حسین و اهلبیت او خواهد رسید .

خدایش به او خبر داد که امام حسین علیه السلام کشته می شود ولی بعداً به این دنیا باز می گردد و دشمنانش را به قتل می رشاند و بر سراسر جهان حکم فرمائی می کند ...

خداوند به پیامبر نوید داد که اهلبیتش یک بار دیگر به این جهان باز می گردند و دشمنانشان را می کشند و بر سراسر زمین حکم می رانند).^(۸۶)

همه شگفتیها در میان ماههای (جمادی) و (رجب) است
(يا آيَهَا الَّذِينَ امْتُنُوا، لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا عَظِيمًا اللَّهُ عَلَيْهِمْ، قَدْ يَئُسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئُسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ).

(ای کسانی که ایمان آورده اید! با قومی که خداوند آنان را مورد غضب قرار داده دوستی نکنید؛ آنان از آخرت ماءیوسند، همان گونه که کفار مدفون در قبرها ماءیوس می باشند).^(۸۷)

امیرمؤمنان علیه السلام به هنگام بحث از ظهر حضرت ولی عصر (عج) و رجعت امامان معصوم علیهم السلام فرمود:

(همه شگفتیها در میان ماههای (جمادی) و (رجب) است). یکی از اصحاب بلند شد و عرضه داشت : ای امیرمؤمنان ، این حوادث شگفت چیست که موجب اینهمه تعجب شما شده است ؟

فرمود : (وای بر تو ، چه چیزی شگفت تر از اینکه مرده ها برخیزند و گردن دشمنان خدا و دشمنان رسول اکرم و اهل بیت پیامبر علیهم السلام را بزنند ! اینست تأ ویل آیه شریفه (يا آيَهَا الَّذِينَ امْتُنُوا لَا تَتَوَلَّوْا...).^(۸۸)

امیرمؤمنان همچنین در یک خطبه طولانی جمله معروف : (وَأَعْجَبَا، كُلُّ الْعَجَبِ بِيَنْ جُمَادَى وَ رَجَبَ) را به زبان آوردنده، یکی از مستمعان گفت : ای امیر مؤمنان این چه

حادثه شگفت انگیزی است که این همه موجب تعجب شما شده است ؟
فرمود: (وای بر تو، چه چیزی شگفت انگیزتر از اینکه مردگان برخیزند و گردن زنده ها را بزنند) !!

پرسید: این حادثه کی اتفاق می افتد؟
فرمود: (سوگند به خدائی که دانه را شکافت و انسان را آفرید، گوئی با چشم خود می بینم که شمشیرهای خود را بر شانه های خود حمایل کرده اند و در کوچه های کوفه پراکنده شده ، گردن دشمنان خدا و پیامبر و مؤمنان را می زنند. و اینست معنای آیه شریفه :

لَا تَنَولُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ . (۸۹)

داستانهایی از بازگشت ائمه علیهم السلام به این دنیا

در رجعت راه توبه بسته می شود
(سَيِّدُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ).

(به زودی بر روی بینی اش مهر خواهیم
زد). ^(۹۰)

در تفسیر قمی روایت کرده که این آیه مربوط به رجعت است، هنگامی که شاه ولایت حضرت امیرمؤمنان علیه السلام رجعت کند و دشمنان آن حضرت نیز برگردند، بر پیشانی آنها مهر می زند و نشاندار می کند، چنانکه چارپایان را داغ می زند تا نشاندار شوند. ^(۹۱)

امام باقر علیه السلام در تفسیر این آیه فرمودند:

هنگامی که روی بینی کافران مهر زده شد، دیگر کار از کار گذشته است. ^(۹۲)

در احادیث دیگر نیز آمده است که : در رجعت راه توبه بسته می شود و کسی که تا آن روز با دیدن حقایق ایمان نیاورده باشد دیگر ایمان آوردن او را سودی نمی بخشد.

عصای حضرت موسی علیه السلام در دست امیرمؤمنان علیه السلام

در احادیث فراوانی از امیر مؤمنان علیه السلام روایت شده که فرمود:

(من صاحب عصا هستم ، من صاحب میسم هستم). ^(۹۳)

در این حدیث منظور از (عصا) عصای حضرت موسی است که در دست آن حضرت خواهد بود، و (میسم) به معنای چیزی است که به وسیله آن بر پیشانی چارپایان داغ می زند و نشاندار می کند. چنانکه در آخرت امیرمؤمنان قسم الجنّة و النّار هستند، در رجعت نیز دوست و دشمن را از یکدیگر

جدا می سازند و بر روی بینی دشمنان به وسیله عصای موسی مهر باطله می زنند.

رسول خدا صلی الله علیه و آله پنجاه هزار سال حکومت می کند
(تعزُّجُ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةً).

(فرشتگان و روح [یعنی فرشته مقرّب خداوند] به سوی او عروج می کند در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است).^(۹۴)

در روایات بسیاری آمده است که منظور از آن روز، مدت سلطنت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله در رجعت است.
امام صادق علیه السلام در تفسیر این آیه فرمود:

(روزیکه پنجاه هزار سالست ، روزگار رجعت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله است که در رجعت مدت فرمانروائی آن حضرت پنجاه هزار سالست . و مدت فرمانروائی امیر مؤمنان علیه السلام چهل و چهار هزار سال است).^(۹۵)

از هر امتی گروهی برانگیخته می شوند (بِيَوْمِ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أَمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِاِيَّاتِنَا)

یعنی : (به خاطر بیاور) روزی را که ما از هر امتی ، گروهی را از کسانی که آیات ما را تکذیب می کردند محشور می کنیم ؛ و...)
امام صادق علیه السلام در این رابطه می فرماید:

(وَإِنَّ الرَّجْعَةَ لَيَسْتُ بِعَامَةٍ، وَهِيَ خَاصَّةٌ، لَا يَرْجِعُ إِلَّا مَنْ مَحْضَ الْأَئِمَّةَ
مَحْضًا، أَوْ مَحْضَ الشَّرْكَ مَحْضًا).

یعنی : (رجعت همگانی نیست ، بلکه اختصاصی است ، تنها کسانی رجعت می کند که مؤمن خالص باشند یا مشرك خالص).^(۹۶)

قاتل محسن فاطمه عليه السلام محکمه
می شود

امام صادق عليه السلام می فرماید:

(أَوَّلُ مَنْ يُحْكُمُ فِيهِمْ مُحْسِنٌ بْنُ عَلَيٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفِي قَاتِلِهِ، ثُمَّ فِي قُنْفُذَةِ
فِيُونَيَانِ هُوَ وَ صَاحِبُهُ، فَيُضْرِبَانِ بِسِيَاطِ مِنْ نَارِ، لَوْ وَقَعَ سُوتُّهُ مِنْهَا عَلَى الْبِحَارِ
لَغَلَثَ مِنْ مَشْرِقِهَا إِلَى مَغْرِبِهَا، وَ لَوْ وُضِعَتْ عَلَى جَبَالِ الدُّنْيَا لَذَابَتْ حَتَّى تَصِيرَ
رَمَادًا، فَيُضْرِبَانِ بِهَا).

(نخستین کسی که درباره او محکمه عدل
در حکومت حقه تشکیل می شود، محسن فاطمه
است، بین او و قاتلش محکمه برگزار می
شود. قُنْفُذ و اربابش (دومنی) آورده می
شوند و با تازیانه هائی از آتش شلاق می
خورند. اگر یکی از آن شلاقبها بر دریا زده
شود همه اقیانوسهای جهان از مشرق تا
مغرب به جوش می آید. و اگر یکی از آنها
به یکی از کوههای دنیا بخورد ذوب شود و
تبديل به خاکستر می گردد. آن دو دشمن
خدا با این تازیانه شلاق می خورند). ^(۹۷)

شلاق خوردن زنی که حضرت زهرا علیها
السلام را اذیت می کرد
و در حدیثی دیگر پرده از نام زنی
برداشته شده که حضرت زهرا علیها السلام
را خیلی رنج می داد ... آن زن (حمیراء)
در رجعت برگردانده می شود و به دست
مبارک حضرت مهدی علیه السلام به مجازات
می رسد. ^(۹۸)

و همچنین ، همه کسانی که به اهلیت
عصمت و طهارت علیهم السلام ستم کرده اند
به دنیا برگردانده می شوند و انتقام از
آنها گرفته می شود.
چنانکه امام صادق علیه السلام می
فرماید:

(هنجامی که قائم ما قیام کند، همه
کسانی که مؤمنان را آزار کرده اند در
زمان آن حضرت بر می گردند و مؤمنان از
آنها انتقام می گیرند). ^(۹۹)

آیا برگشتن به دنیا اختیاری است ؟
افرادی که برای انتقام و تنبیه به
دنیا برگردانده می شوند، هرگز به میل و
اراده خود بر نمی گردند، بلکه به مصادق
(کافر به جهنم نمی رود، کشان کشان می
برند)، آنها نیز ناگزیر تن به رجعت می
دهند، که رجعت برای آنها بسیار ذلت بار
و سخت است .

ولی در مورد مؤمنین به نظر می رسد که
اختیاری خواهد بود نه اجباری ، اگر چه
هرگز ممکن نیست برای مؤمنی رجعت پیشنهاد
شود و او سر بتابد. از یک حدیث نیز این
معنی استفاده می شود :
مفضل بن عمر می گوید :

در خدمت امام صادق علیه السلام صحبت از
حضرت ولی عصر علیه السلام شد و از افرادی
که عاشقانه انتظار ظهور او را می کشند و
پیش از نیل به چنین سعادتی از دنیا می
روند، گفتگو شد، فرمود :
(إِذَا قَامَ أَتَى الْمُؤْمِنُ فِي قَبْرِهِ، فَيَقُولُ لَهُ:
يَا هَذَا إِنَّهُ قَدْ ظَهَرَ صَاحِبُكَ، فَإِنْ شَاءَ أَنْ تَلْحَقَ بِهِ فَالْحَقُّ، وَ إِنْ شَاءَ أَنْ تُقْيَمَ فِي
گرامهِ ربِّکَ فَأَقِمْ).

يعنى : (هنگامی که حضرت ولی عصر (عج)
قیام کند، مأمورین الهی در قبر با
ashxas مؤمن تماس می گیرند و به آنها می
گویند :

ای بندۀ خدا مولایت ظهور کرده است ،
اگر می خواهی که به او بپیوندی آزاد
هستی ، و اگر بخواهی در نعمتهای الهی
متنعم بمانی باز هم آزاد هستی) .^(۱۰۰)

چه کنیم که ما نیز زنده شویم

در روایات باب رجعت تصريح شده است کسانی به این دنیا باز می گردند که ایمانشان خالص باشد، پس اگر ما تلاش کنیم ایمانمان را خالص کنیم طبق روایات اهل بیت علیهم السلام زنده خواهیم شد و چشممان به جمال دل آرای حضرت مهدی علیه السلام و همچنین امام حسین علیه السلام و دیگر معصومین علیهم السلام منور خواهد شد.

امام صادق علیه السلام دعائی به نام دعای عهد تعلیم فرموده ، که هر کس آن را در زمان غیبت چهل روز صبح بخواند از یاران حضرت بقیّة الله روحی فداه می شود، و اگر پیش از ظهور از دنیا برود خداوند او را به هنگام ظهور زنده می کند و باز می گرداند .^(۱۰۱)

کسانی که در روایات به صراحت از آنان نام برده شده است که به دنیا باز می گردند

تمام پیامبران به دنیا بر می گردند
امام صادق علیه السلام می فرماید :
(... به خدا سوگند از زمان حضرت آدم تا رسول اکرم صلی الله علیه و آله پیامبری مبعوث نشده جز اینکه خداوند آنها را باز می گرداند، تا در رکاب علی بن ابی طالب علیه السلام شمشیر بزنند).^(۱۰۲)

در آن هنگام رسول خدا صلی الله علیه و آله پرچم را به دست مبارک علی علیه السلام می دهد، پس از آن امیرمؤمنان علیه السلام امیر خلائق خواهد شد و همه خلائق زیر پرچم آن حضرت قرار می گیرد.^(۱۰۳)

اسماعیل پسر حمزیل به دنیا بر می گردد

(وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ، إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ كَانَ رَسُولًا نَبِيًّا).

(و در این کتاب (آسمانی) از اسماعیل (نیز) یاد کن که او در وعده هایش صادق ، و رسول و پیامبری (بزرگ) بود). ^(۱۰۴) در روایات تصریح شده که او غیر از اسماعیل پسر حضرت ابراهیم است . او پسر (حزقیل) بوده که به سوی قوم خود مبعوث شد و قومش او را تکذیب کردند و او را گرفتند و پوست سر و سورتش را کنند.

فرشته عذاب (به نام سلطانیل) آمد که قوم اسماعیل را عذاب کند، از او پرسید که آنها را چگونه عذاب کند؟ اسماعیل گفت : من نیازی به عذاب آنها ندارم .

خدای تبارک و تعالیٰ به او وحی کرد :
ای اسماعیل چه حاجتی داری ؟
عرض کرد : (خداوندا ! تو پیمان گرفته ای برای خودت به ربوبیت و برای محمد صلی الله علیه و آله به نبوت و برای اوصیاء حضرت محمد صلی الله علیه و آله به ولایت و برگزیدگان بندگانت را آگاه ساخته ای که امّت او با امام حسین علیه السلام چه رفتار خواهند کرد .

خداوندا ! تو امام حسین را وعده کرده ای که به دنیا بازگردانی ، تا شخصاً از قاتلینش انتقام بگیرد ، حاجت من این است که مرا نیز در رجعت باز گردانی ، تا شخصاً از کسانی که با من چنین رفتار کرده اند انتقام بگیرم .

خداوند اسماعیل بن حزقیل را وعده داد که همراه امام حسین علیه السلام به این جهان بازگرداند). ^(۱۰۵)

چرا حضرت خضر زنده است؟

یکی از پیامبران عظیم الشأن که بدون تردید زنده است و هم اکنون بیش از شههزار سال از عمر شریفش می‌گذرد (۱۰۶) حضرت خضر علیه السلام است.

مطابق روایات بسیاری که از امامان اهلبیت علیهم السلام رسیده است، طول عمر حضرت خضر فقط برای این بود که گواهی بر طول عمر حضرت بقیة الله - روحی فداه - باشد، چنانکه امام صادق علیه السلام در ضمن یک حدیث طولانی می‌فرماید:

(در علم خدا گذشته بود که عمر حضرت قائم (عج) را در زمان غیبت طولانی گرداند، و می‌دانست که بندگانش از این عمر طولانی دچار شگفت خواهند شد، از این رهگذر به بنده صالح (حضرت خضر علیه السلام) عمر طولانی داد، فقط برای اینکه سند زنده ای بر طول عمر حضرت قائم (عج) باشد و با طول عمر او بر امکان طول عمر آن حضرت استدلال شود و بدین طریق راه بر دشمنان بسته شود و حجت بر مردم تمام شود) (۱۰۷).

زندگی حضرت خضر و رفتنش به بحر ظلمات و خوردنش از آب حیات خود داستان مفصلی است که در کتب تاریخی و حدیثی به تفصیل از آن بحث شده، علاقمندان به کتب مبسوط حدیثی مراجعه فرمایند. (۱۰۸)

امام رضا علیه السلام می‌فرماید: حضرت خضر علیه السلام از آب حیات خورد، او زنده است و تا دمیده شدن صور از دنیا نمی‌رود، او پیش ما می‌آید و بر ما سلام می‌کند، ما صدایش را می‌شنویم و خودش را نمی‌بینیم، او در مراسم حج شرکت می‌کند و همه مناسک را انجام می‌دهد، در روز عرفه در سرزمین عرفات می‌ایستد و برای دعای مؤمنان آمین می‌گوید. خداوند به

وسیله او در زمان غیبت ، از قائم ما رفع غربت می کند و به وسیله او وحشتش را تبدیل به انس می کند).^(۱۰۹)

از این حدیث استفاده می شود که حضرت خضر علیه السلام جزء سی نفریست که همواره در محضر حضرت بقیة الله (عج) هستند و رتق و فتق امور به فرمان آن حضرت در دست آنهاست .^(۱۱۰)

همه امامان علیهم السلام به دنیا بر می گردند

رجعت مخصوص امیرمؤمنان و امام حسین علیهما السلام نیست ، بلکه همه امامان معصوم علیهم السلام در رجعت بر می گردند. دلیل ما در این گفتار، سه دسته از روایات است :

۱ - روایاتی که از رجعت فرد فرد امامان ، سخن گفته است ، مانند روایاتی که از رجعت امام حسن مجتبی علیه السلام (۱۱۱) و از رجعت امام صادق علیه السلام (۱۱۲) و از رجعت حضرت بقیة الله روحی فدای (۱۱۳) سخن گفته اند.

۲ - روایاتی که تصريح می کند که همه امامان رجعت می کنند و همه مؤمنین خالص و کفار خالص زمان هر امامی با او رجعت می کنند.^(۱۱۴)

۳ - روایات ، ادعیه و زیاراتی که ازدوازده فرمانروای دادگر و هدایتگر بعد از حضرت ولی عصر (عج) گفتگو کرده اند.^(۱۱۵)

از بررسی مجموع این سه دسته روایات معلوم می شود که همه امامان معصوم علیهم السلام رجعت می کنند، به خصوص که تصريح شده که حضرت ولی عصر (عج) نیز بعد از رحلتش رجعت خواهد نمود.

و آنچه در روایات آمده است که قیام قیامت چهل روز پس از رحلت حضرت ولی عصر (عج) می باشد، مربوط به رحلت آن حضرت

در رجعت است ^(۱۱۶) و گرنه طبق دلادت و بیان صدھا حدیث ، بعد از رحلت اولی حضرت بقیة ^{الله} روحی فداه هزاران سال اهلبیت عصمت و طھارت علیهم السلام فرمانروائی خواهند داشت .

دو گروه از اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله به دنیا بر می گردند از بررسی اخبار رجعت استفاده می شود که دو گروه از اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله رجعت می کنند :

۱ - گروهی که بر آل محمد صلی الله علیه و آله ستم کردند و حق را از مجرای خود بیرون کردند و هزاران سال آثار ستم آنها جهان را برای مؤمنین تیره و تار و ناخوشایند ساخت ، آنها بر می گردند تا حساب پس بدھند و در محکمه عادلانه دولت حق به سزای اعمال خود برسند . از کسانی که در این رابطه در روایات نام برده شده ، (همانگونه که قبلًا متذکر شدیم) قنفذ و اربابش می باشد ، که هر دو آورده می شوند و به عنوان قاتلان محسن فاطمه علیها السلام محکمه و به دار آویخته می شوند . ^(۱۱۷)

۲ - گروهی از اصحاب باوفای رسول اکرم صلی الله علیه و آله و یاران و شیعیان باصفای امیر مؤمنان علیه السلام که در طریق ولایت ثابت قدم ماندند و هرگز منحرف نشدنند که اسامی تعدادی از آنها در احادیث آمده است و به برخی از آنها در اینجا اشاره می کنیم :

بازگشتِ جناب سلمان

در ضمن یک حدیث جناب سلمان از وجود مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله نقل می کند که از دوازده وصی خود از حضرت علی تا حضرت مهدی (سلام الله علیهم اجمعین) بآنام و لقب و اوصاف کریمه شان صحبت می کند و آنگاه جناب سلمان گریه می کند و عرض می کند: چگونه می شود که سلمان آنها را درک کند؟ می فرماید:

- (ای سلمان تو آنها را درک می کنی، و هر کس مانند تو، آنها را از روی معرفت کامل دوست بدارد و از آنها پیروی کند آنها را درک می کند).

جناب سلمان می گوید: خدا را بسیار سپاس گفتم و سپس عرض کردم : یا رسول الله صلی الله علیه و آله آیا عمر من تا زمان آنها ادامه خواهد داشت ؟

فرمود: ای سلمان ! بخوان این آیه را: **(فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَيْهِمَا).** (۱۱۸)

[این آیه از آیات رجعت است و تلاوت این آیه اشاره به این است که جناب سلمان پیش از ظهرور از دنیا می رود ولی بعد از ظهرور امام زمان علیه السلام رجعت می کند].

جناب سلمان می گوید: بسیار گریستم و بر اشتیاقم افزده شد و گفتم : ای رسول گرامی آیا این پیمانی است از طرف شما؟

فرمود: - (آری ، سوگند به خدائی که محمد را به رسالت برانگیخت ، این پیمانی است از سوی من و علی و فاطمه و حسن و حسین و نه تن امام و از سوی همه کسانی که از ما هست و در راه ما مورد ستم قرار گرفته است).

- (ای سلمان ! به خدا سوگند، ابلیس و سپاهیانش حاضر می شوند و همه مؤمنان خالص و کافران خالص حاضر می شوند،

قصاصها و انتقامها گرفته می شود و پروردگارت به کسی ستم روا نمی دارد). این است تا ویل آیه که می فرماید: (ما اراده کرده ایم که بر کسانی که روی زمین به ضعف کشیده شده اند، مُنْتَهیم و آنها را پیشوایان و وارثان زمین قرار دهیم ...).^(۱۱۹)

جناب سلمان می گوید:

(از محضر رسول اکرم صلی الله علیه و آله بلند شدم و دیگر پروائی نداشتم که مرگ سراغ من بیاید یا من به سراغ مرگ بروم).^(۱۲۰)

امام صادق علیه السلام نیز به هنگام بحث از اصحاب حضرت ولی عصر - روحی فداه - از جناب سلمان نام می برد.^(۱۲۱)

بازگشتِ جناب مقداد

امیرمؤمنان در ضمن یک خطبه بسیار طولانی از ظهور حضرت بقیة الله - ارواحنا فداه - و یاران باوفای آن حضرت بحث کرده می فرماید:

(۲۰) تن از یاران قائم (عج) از اهل یمن هستند که یکی از آنها مقداد پسر اسود است).^(۱۲۲)

امام صادق علیه السلام نیز او را در میان یاران حضرت بقیة الله - روحی فداه - نام بردہ است.^(۱۲۳)

بازگشتِ جابر عبد الله انصاری در حدیثی از امام صادق علیه السلام نام جابر نیز در میان اصحاب حضرت بقیة الله علیه السلام یاد شده است.^(۱۲۴)

بازگشتِ ابو وجانه انصاری

امام صادق علیه السلام ابو وجانه را از کسانی شمرده است که به هنگام ظهور حضرت بقیة‌الله از یاران آن حضرت خواهد بود.^(۱۲۰) ابو وجانه مرد ارزنده و غیوری است که روز اُحد در نصرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله پایدار ماند. چون همه گریختند و جز علی و ابو وجانه نماند، پیامبر فرمود: ای ابو وجانه، من بیعت را از تو برداشتم تو نیز برگرد، اما علی، او از منست و من از اویم.

ابو وجانه گفت: نه هرگز، به خدا قسم، من هرگز خودم را از بیعت شما خارج نمی‌کنم، من با شما بیعت کرده‌ام، آیا شما را تنها بگذارم به کجا روم؟ به سوی زن و فرزندی که خواهد مرد؟ یا به سوی خانه ای که ویران خواهد شد؟ یا به سوی ثروتی که فانی خواهد شد؟ و یا به سوی اجلی که فرا خواهد رسید؟! آنقدر از رسول اکرم صلی الله علیه و آله دفاع کرد تا در اثر زخم‌های بی‌شمار توان خود را از دست داد.^(۱۲۱)

بازگشتِ مالک اشتر یار با وفای امیرمؤمنان علیه السلام

مالک اشتر آن یار با وفای امیرمؤمنان که به هنگام رحلتش امیرمؤمنان می فرمود : (ای کاش در زیر آسمان مالک دیگری نیز بود) .

مالک اشتر جزء یاران حضرت بقیة الله است که در رجعت زنده می شود و از طرف آن حضرت در گوشه ای از جهان پهناور حکومت می کند .^(۱۲۷)

بازگشتِ مفضل بن عمر

مفضل بن عمر یکی از بزرگان اصحاب امام صادق علیه السلام است او را مژده داده اند که از یاران حضرت بقیة الله روحی فداه می باشد و فرمودند که : (تو ای مفضل ! در طرف راست حضرت قائم (عج) می ایستی ، امر و نهی می کنی . در آن روز بیش از امروز از تو فرمان می برنند)^(۱۲۸) .

بازگشتِ حمران بن اعین

حمران بن اعین برادر زراره بن اعین نیز در میان یاران حضرت ولی عصر (عج) یاد شده است .^(۱۲۹)

بازگشت مؤمن آل فرعون

در جلسه مشورتی فرعون ، هنگامی که به کشتن حضرت موسی و همه مردانی که به او ایمان آورده اند، رأی داده شد، مردی از آل فرعون که ایمان محکم و پابرجائی به حضرت موسی علیه السلام داشت و ایمان خود را مکتوم نگه می داشت مطالب بسیار حکیمانه ای گفت که به کلی رأی حاضرین در مجلس را دگرگون ساخت . مطالب حکیمانه او را خداوند متعال در سوره مؤمن آیه های ۲۸ - ۴۴ آورده است .

قرآن کریم از این شخص به عنوان (مؤمن آل فرعون) نام برده و در لسان احادیث به همین عنوان معروف شده است .

امام صادق علیه السلام نام او را در لیست اصحاب خاص حضرت بقیة الله - روحی فداء - آورده است . ^(۱۳۰)

بازگشت یوشع بن نون

یوشع بن نون وصی حضرت موسی علیه السلام بود و تاریخ زندگی او شباht زیادی به حوادث زندگی مولای متّقیان داشت.

از امام صادق علیه السلام روایت شده که جناب یوشع بن نون بعد از حضرت موسی علیه السلام مصیبتهای بسیار دید، به خصوص از سه تن از طاغوتیان بنی اسرائیل، چون آن سه تن به هلاکت رسیدند کار او قوت گرفت. آنگاه دو تن از منافقان، همسر حضرت موسی علیه السلام را با خودشان همکر کردند و با صد هزار سپاه به جنگ یوشع بن نون برخاستند. جنگ سختی در گرفت و سرانجام سپاه صد هزار نفری شکست خورد و بقیّه سپاه پا به فرار نهاد و یوشع بن نون بر آنها پیروز شد.

دختر شعیب که همسر حضرت موسی بود اسیر شد. او را به خدمت حضرت یوشع آوردند. جناب یوشع به او فرمود:

(من تو را در دنیا عفو کردم، تا در آخرت حضرت موسی علیه السلام را ملاقات کنم و از تو به او شکایت کنم و به او بگویم که تو و قوم تو با من چه کردید).

همسر حضرت موسی گفت: (ای وای بر من، به خدا سوگند اگر به من اجازه ورود به بهشت بدهند، من شرم می کنم که وارد بهشت شوم که پیامبر خدا حضرت موسی در آنست و من حریم او را شکستم و از سراپرده او بیرون آمدم و با وصی او جنگیدم).^(۱۳۱)

از همین حدیث تشابه کامل حوادث عصر یوشع با عصر حضرت امیر علیه السلام آشکار می شود، با این تفاوت که طاغیه عصر حضرت علی علیه السلام هنوز تصوّر می کرد که در سراپرده عصمت نشسته و با آیه (و قَرْنَ فی بُیُوتِكُنْ) مخالفت نکرده است.

جالب توجّه است که رحلت یوشع نیز در شب ۲۱ ماه مبارک رمضان اتفاق افتاده بود، چنانکه امام حسن مجتبی علیه السلام در روز شهادت امیر مؤمنان در خطبه اش بیان فرمود.^(۱۳۲)

امام صادق علیه السلام او را نیز جزء یاران حضرت بقیة الله - روحی فداه - نام برده که پس از ظهور آن حضرت، زنده می شود و در محضر حضرت حجت - عجل الله تعالی فرجه - در نخستین روز بیعت از مگه معظمه ظاهر می شود.^(۱۳۳)

اصحاب کهف جزء یاران حضرت مهدی علیه السلام

این کاروان توحید که برای حفظ ایمان و اعتقاد خود، از شهر گریختند و به غاری پناهنده شدند و در آنجا آن حادثه تاریخی برای اینها پیش آمد، جزء یاران حضرت بقیة الله روحی فداه و جزء مسئولان عالی رتبه عصر ظهور هستند، در نخستین روز ظهور به دنیا باز می گردند و در اولین روز اعلام ظهور با آن حضرت بیعت می کنند.^(۱۳۴)

از احادیث استفاده می شود که این عده جزء ۳۱۳ نفری هستند که در روز اول با آن حضرت بیعت می کنند و در دولت حقّه فرمانروایان روی زمین به امر آن حضرت خواهند بود. در مورد اصحاب کهف به این موضوع تصریح شده و در میان ۳۱۳ تن از آنها نام برده شده است.^(۱۳۵)

نمونه هایی از بازگشت به دنیا که در زمانهای گذشته واقع شده است

علی علیه السلام به دستور رسول خدا صلی الله علیه و آله مردہ ای را زنده کرد
(وَلَمَّا ضُرِبَ أَبْنُ مَرْيَمَ مَثْلًا إِذَا قُوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ).

(و هنگامی که در باره فرزند مریم مثلی زده شد، ناگهان قوم تو بخاطر آن داد و فریاد راه انداختند). ^(۱۳۶)

در تفسیر این آیه از ابن عباس روایت شده که گروهی به خدمت رسول اکرم صلی الله علیه و آله رسیدند و عرضه داشتند:
ای محمد صلی الله علیه و آله! عیسی بن مریم مردہ ها را زنده می کرد، شما نیز برای ما مردہ هائی را زنده کنید.
فرمود: چه کسی را می خواهد؟
گفتند: فلانی را که تازه از دنیا رفته است.

رسول خدا صلی الله علیه و آله علی بن ابی طالب علیه السلام را فرا خواند و چیزی در گوش او فرمود که ما نفهمیدیم.
سپس به علی علیه السلام فرمود: همراه این جمعیت به کنار قبر آن شخص برو، و او را با نام و نام پدرش صدا کن.
امیرمؤمنان علیه السلام همراه با آن جمعیت بر سر قبر آن شخص تشریف بردند و او را با نام و نام پدرش صدا کردند، آن شخص از قبر بیرون آمد و آن گروه پرسشهایی از او کردند. آنگاه او در قبر خود آرمید و مردم بازگشتند، در حالیکه می گفتند: این نیز از شگفتیهای فرزندان عبدالمطلب است. پس خداوند این آیه را نازل کرد: (هنگامی که به پسر مریم مثل زده شود ناگهان قوم تو از آن امتناع می ورزند). ^(۱۳۷)

زنده شدن هفتاد نفر از قوم حضرت موسی
علیه السلام
(**لَمْ يَعْثُلُكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعْلَكُمْ تَشْكُرُونَ**).

(پس برانگیختیم شما را بعد از مرگ
شاید خدا را شکر گزارید). (۱۳۸)

این آیه در مورد هفتاد نفر از برگزیدگان قوم حضرت موسی علیه السلام است که حضرت موسی علیه السلام آنها را از میان قوم خود برگزید و با خود به طور سینا برد تا بر جریان گفتگوی او با خدا و گرفتن الواح از جانب خدا شاهد باشند، و در نتیجه بنی اسرائیل صدور الواح را از جانب خدا تکذیب نکنند.

چون به (طور) رسیدند و گفتگوی حضرت موسی را با خدا مشاهده کردند گفتهند: (ای موسی ما به تو ایمان نمی آوریم مگر اینکه خداوند را آشکارا به ما بنمایانی)، هر چه حضرت موسی آنها را از این خواسته جا هلانه منع کرد، آنها بر خواهش خود اصرار ورزیدند تا سرانجام ساعقه آمد و همه آنها را نابود کرد.

حضرت موسی عرضه داشت: بارپروردگارا اگر این هفتاد نفر زنده نشوند من چگونه به سوی قوم بروم؟ آنها مرا به قتل اینها متهم خواهند کرد.

خداوند بر او متّنهاد و آنها را زنده کرد و همراه حضرت موسی به سوی خانه و کاشانه خود بازگشتند.

امیرمؤمنان علیه السلام فرمودند: (... این هفتاد نفر پس از مرگ زنده شدند و به خانه های خود بازگشتند، آنگاه مدتی زندگی کردند، غذا خوردنده، ازدواج کردند، صاحب اولاد شدند و پس از فرا رسیدن اجلشان از دنیا رفتهند). (۱۳۹)

مقتول زنده شد تا شهادت دهد قاتل کیست

در میان بنی اسرائیل پیرمردی بود که ثروتی سرشار و نعمتی بیشمار و پسری یگانه داشت که پس از مرگ پدر همه آن ثروت به او منتقل می شد، ولی عموزادگانش که تهی دست بودند بر او حسد کردند و او را به قتل رسانیدند و جسدش را در محله قومی دیگر انداختند و تهمت قتل را به آنها بستند و به خونخواهی برخاستند. اختلاف شدیدی پدید آمد و کار پیکار به محضر حضرت موسی علیه السلام کشیده شد تا در میان آنها داوری کند.

حضرت موسی به وحی خدا فرمود تا ماده گاوی ذبح کنند و زبان آن گاو را بر تن مقتول بزنند تا زنده گردد و قاتل خود را معرفی کند.

هر گاو ماده ای را که ذبح می کردند کفایت می کرد ولی با پرسشهای بیجا کار خود را دشوار ساختند و در هر بار نشانه هائی گفته شد که آن نشانه فقط با یک گاو تطبیق نمود که متعلق به کودکی یتیم بود. به ناگزیر آن را به قیمت بسیار گزافی خریدند و سر بریدند و قسمتی از بدن گاو را به بدن مقتول زدند، او با قدرت الهی زنده شد و گفت : ای پیامبر خدا! مرا پسر عمویم به قتل رسانیده است نه آنها که به قتل متهم شده اند و حضرت موسی امر فرمود پسر عمویش را قصاص کردند.^(۱۴۰)

از امام حسن عسکری علیه السلام روایت شده که :

شخص مقتول ۶۰ سال داشت هنگامی که به اذن خدا زنده شد خدای تبارک و تعالی ۷۰ سال دیگر به او عمر داد و ۱۳۰ سال عمر کرد. و تا پایان عمر از نشاط و تندرستی و سلامتی حواس برخوردار بود.^(۱۴۱)

دو نکته قابل توجه

نکته اول : اثرات نیکی به پدر از امام رضا علیه السلام در مورد صاحب گاو^(۱۴۲) روایت شده که شدیداً به پدرش خدمتگزار و نیکوکار بود و روزی معامله بسیار سودمندی انجام داد، آمد که پول متع را بپردازد دید که پدرش خوابیده است و کلید صندوق زیر سر پدر است ، حاضر نشد که پدر را بیدار کند و از معامله صرف نظر کرد. چون پدر بیدار شد و از داستان آگاه شد بسیار خوشحال شد و این گاو را به پسرش بخشید. خداوند خواست از این طریق ثروت کلانی به دست او برسد و پاداش نیکی به والدین بودنش را پیش از آخرت در همین دنیا ببینند.^(۱۴۳)

نکته دوم : مداومت بر صلووات در قوم بنی اسرائیل

چون آن ثروت گزاف به دست کودک یتیم رسید، عرضه داشت : ای پیامبر خدا، من این همه ثروت را چگونه نگهدارم و چه کنم تا شرّ حسودان به من نرسد؟

فرمود: بر صلووات بر محمد و آل محمد مداومت کن چنانکه از پدر خود آموخته ای و در گذشته مداومت داشته ای . خداوندی که به برکت توسل به محمد و آل محمد علیهم السلام این نعمت را بر تو ارزانی داشته برای تو نگه می دارد.^(۱۴۴)

قومی که حضرت حمزه^ع جزل دعا کرد زنده شدند (الَّمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ هُمُ الْوُفُّ حَذَرَ الْمَوْتِ، فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُؤْتُوا، ثُمَّ أَحْيِاهُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِّ عَلَى النَّاسِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ). آیا ندیدی جمعیتی را که از ترس مرگ ، از خانه های خود فرار کردند و آنان هزارها نفر بودند؟! (که به بهانه بیماری طاعون ، از شرکت در میدان جهاد خودداری نمودند). خداوند به آنها گفت :

(بمیرید)، و به همان بیماری که آن را بهانه قرار داده بودند مردند) سپس خدا آنها را زنده کرد؛ (و ماجرای زندگی آنها را درس عبرتی برای آیندگان قرار داد) خداوند نسبت به بندگان خود احسان می کند؛ ولی بیشتر مردم ، شکر (او را) به جا نمی آورند).^(۱۴۵)

این آیه در مورد قومی است که از ترس طاعون از وطن خود گریختند و خداوند آنها را مدتی طولانی بمیراند و به سبب دعای یکی از پیامبران به نام (حزمیل) همه آنها را زنده کرد و روزگاری زندگی کردند و به اجل طبیعی از دنیا رفتند. مشروح سرگذشت آنها را امام باقر و امام صادق علیهمَا السلام چنین بیان فرموده اند:

اینها مردم یکی از شهرهای شام بودند که هفتاد هزار خانوار بودند، چون آثار طاعون مشاهده می شد ژروتمندان از شهر خارج می شدند و بینوایان در شهر می ماندند.

از این رهگذر آنها که بیرون می رفتند کمتر تلفات می دادند ولی آنانکه در شهر می ماندند خیلی تلفات می دادند، یکبار تصمیم گرفتند که هر وقت آثار طاعون ظاهر شود همگی از شهر خارج شوند. چون نشانه های آن را مشاهده کردند همگی از شهر خارج شدند و برای فرار از مرگ از وطن خود دور شدند تا به شهر ویرانه ای رسیدند که ساکنانش به وسیله طاعون از بین رفته بودند و شهر خالی شده بود. در آنجا فرود آمدند و مستقر شدند. چون رحل اقامت افکنند خداوند به آنها فرمود: بمیرید. و در یک ساعت همگی مردند. رهگذران جنازه های آنها را در گودالی افکنند تا از مسیر رهگذرها دور باشند.

روزی یکی از پیامبران بنی اسرائیل به نام (حزقیل) از آنجا عبور کرد، چون استخوانهای آنان را مشاهده کرد که تلّی را تشکیل داده بود، بسیار اندوهگین شد و اشک ریخت. عرضه داشت: پروردگار! ای کاش مشیت تو تعلق می‌یافتد و اینها را زنده می‌کردی، و اینها شهرها را آباد می‌کردند و اولاد از خود می‌گذاشتند و همراه دیگر عبادت گران، تو را می‌پرستیدند.

خداوند به او وحی کرد: آیا دوست داری که آنها زنده شوند؟
گفت: آری.

خداوند اسم اعظم را به او یاد داد، حزقیل اسم اعظم به زبان جاری کرد و یک مرتبه متوجه شد که استخوانها از جای خود می‌پرند و به یکدیگر متنصل می‌شوند پس همه آنها زنده شدند و زبان به تسبيح و تهليل و تكبير گشودند.

حزقیل گفت: خدا یا گواهی می‌دهم که تو بر هر چیزی توانائی.

آنگاه امام صادق عليه السلام فرمود: آیه ([الم تر الى الذين](#) ...) در حق این مردم نازل شده است.^(۱۴۶)

از امام باقر عليه السلام پرسیدند: آیا این عده پس از زنده شدن و مورد عبرت قرار گرفتن مردند، یا مدتی زنده مانند و در خانه های خود سکونت کردند و با همسران خود زندگی کردند؟

امام عليه السلام فرمود: خداوند آنها را به زندگی بازگردانید، آنها در خانه های خود مسکن گزیدند و طعام خوردن و با همسران خود زندگی کردند و تا خدا خواست عمر کردند و با اجل طبیعی از دنیا رفتند.

از امام رضا عليه السلام روایت شده که تعداد آنها ۳۵ هزار نفر بوده، و به

هنگام زنده شدن ۶۰ سال از مرگ آنها
گذشته بود. ^(۱۴۷)

قصه حضرت عزیر، نمونه دیگر از بازگشت به دنیا

(أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قُرْبَيْهِ، وَ هِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهِ، قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا، فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ، قَالَ كُمْ لَيْثٌ...).

(یا همانند کسی که از کنار یک آبادی (ویران شده) عبور کرد، در حالی که دیوارهای آن، به روی سقفها فرو ریخته بود، (و اجساد و استخوانهای اهل آن، در هر سو پراکنده بود؛ او با خود) گفت : (چگونه خدا اینها را پس از مرگ ، زنده می کند؟!) (در این هنگام ،) خدا او را یکصد سال میراند؛ سپس زنده کرد؛ و به او گفت : (چه قدر درنگ کردی ؟) گفت : (یک روز؛ یا بخشی از یک روز) فرموده : (نه ، بلکه یکصد سال درنگ کردی ...) ^(۱۴۸)

این آیه در مورد (عزیر) است که روزی در مسیر خود به دهکده ویرانی رسید که دیوارهای خراب و سقفهای واژگون و استخوانهای پوسیده و بدنهای از هم گسیخته سکوت مرگباری را به وجود آورده بود.

عزیر از الاغ پیاده شد و زنبیل های انجیر و انگور را پهلوی خود گذاشت و افسار الاغ را بست و به دیوار باغ تکیه داد و درباره آن مردگان به اندیشه پرداخت ، که این مردگان چگونه زنده می شوند و این پیکرهای پراکنده شده چگونه گرد می آیند و به صورت پیشین بر می گردند.

خداوند در این حال او را قبض روح کرد و صد سال تمام در آنجا بود و بعد از صد سال خداوند او را زنده کرد. چون عزیر زنده شد تصوّر کرد که از خوابی گران

برخاسته است . پس به جستجوی الاغ و زنبیلها و کوزه آب پرداخت . فرشته ای به سوی او آمد و پرسید: ای عزیر! چه مدت در اینجا درنگ کرده ای؟ گفت: یک روز و یا قسمتی از یک روز . فرشته گفت: بلکه تو صد سال در اینجا درنگ کرده ای . در این صد سال طعام و نوشابه ات تغییر نکرده است ولی الاغت را ببین که چگونه استخوانهایش از هم پاشیده است . اکنون ببین از خداوند چگونه آن را زنده می سازد .

عزیر تماشا می کرد و می دید که استخوانهای الاغ به یکدیگر متصل شده و گوشت آنها را پوشانید و به حالت اولیّه برگشت .

هنگامی که عزیر به شهر باز آمد و به کسان خود گفت من عزیر هستم باور نکردند، پس تورات را از حفظ خواند، آنگاه باور کردند . زیرا کسی جز او تورات را از حفظ نداشت . ^(۱۴۹)

امیرمؤمنان علیه السلام فرمود:
هنگامی که عزیر از خانه بیرون رفت همسرش حامله بود و عزیر ۵۰ ساله بود، چون به خانه اش بازگشت او با همان طراوت ۵۰ سالگی بود و پسرش ۱۰۰ ساله بود . ^(۱۵۰)

قصه حضرت ابراهيم و چهار مرغ ، نمونه اى دیگر

(وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ، قَالَ: أَوَلَمْ تُؤْمِنْ؟ قَالَ: بَلٌ ، وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ....).

(و (به خاطر بیاور) هنگامی را که ابراهیم گفت : (خدایا ! به من نشان بده چگونه مردگان را زنده می کنی ؟) فرمود : (مگر ایمان نیاورده ای ؟ !) عرض کرد : (چرا ، ولی می خواهم قلب آرامش یابد)

فرمود : (در این صورت ، چهار نوع از مرغان را انتخاب کن ؛ و آنها را (پس از ذبح کردن) قطعه قطعه کن (و درهم بیامیز)؛ سپس بر هر کوهی ، قسمتی از آن را قرار بده ، بعد آنها را بخوان ، بسرعت به سوی تو می آیند و بدان خداوند قادر و حکیم است ، (هم از ذرات بدن مردگان آگاه است ، و هم توانائی بر جمع آنها دارد) .^(۱۵۱)

امام صادق علیه السلام در تفسیر این آیه فرمود :

هنگامی که حضرت ابراهیم علیه السلام مملکوت آسمانها و زمین را دید متوجه لشه ای شد که در کنار دریا افتاده است ، نصف آن در دریا قرار گرفته و نصف دیگرش در خشکی ، لاخواران دریا می آیند و از آن قسمت که در دریا قرار گرفته می خورند و می روند و در میان خود اختلاف می کنند و آنکه قویتر است ضعیفتر را می خورد .

از آن طرف درندگان صحراء می آیند و از آن لشه می خورند و بعداً اختلاف می کنند و قویترها می پرند و ضعیفترها را می خورند .

حضرت ابراهیم علیه السلام از دیدن این مناظر دچار شگفت شد و گفت : پروردگارا به من بنما که چگونه مردگان را زنده می

کنی؟ و چگونه آنچه را که طعمه درندگان شده بر می‌گردانی؟

خطاب شد: مگر ایمان نیاورده ای؟

گفت: چرا، ولکن تا دلم آرام بگیرد.
خداوند فرمود: چهار مرغ بگیر و قطعه قطعه کن و مخلوط کن آنچنانکه این لاشه در شکم این درندگان مخلوط شده است. پس بر فراز هر کوهی پاره ای از آنها را قرار بده و سپس آنها را فرا خوان تا شتابان به سوی تو آیند. چون انجام داد شتابان به سویش آمدند.^(۱۵۲)

امام صادق علیه السلام فرمود:

حضرت ابراهیم علیه السلام مرغها را در هاون کوبید و به هم آمیخت، سپس آنها را به ده جز تقسیم کرد و بر فراز هر کوهی یک جزء از آن را قرار داد، و سرها را در دست خود نگاه داشت، آنگاه مرغها را یک یک صدا کرد، هر مرغی را که صدا می‌کرد اجزاء آن از گوشت و پوست و استخوان و پُر و رگ و غیره از بقیه جدا می‌شد و به صورت کامل در می‌آمد و به سوی حضرت ابراهیم می‌آمد تا سرش را نیز از او بگیرد.

گاهی حضرت ابراهیم سر دیگری را به طرف آن می‌گرفت ولی آن به طرف سر خود می‌رفت و سرش به بدنش ملحق می‌شد.^(۱۵۳)

حضرت عیسی علیه السلام و زنده کردن مردگان

(...أَتَى أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهْيَةً الطَّيْرِ فَأَنْفَخْ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ...).

(... من از گل، چیزی به شکل پرنده می‌سازم؛ سپس در آن می‌دمم و به فرمان خدا، پرنده ای می‌گردد و به اذن خدا، کور مادر زاد و مبتلایان به برص [یعنی پیسی] را بهبودی می‌بخشم؛ و مردگان را به اذن خدا زنده می‌کنم؛ ...).^(۱۵۴)

یکی از روشنترین معجزات حضرت عیسی علیه السلام زنده کردن مردگان بود که در

چندین مورد از قرآن کریم از جمله آیه فوق به آن تصریح شده است . هر فردی که به اعجاز حضرت عیسی علیه السلام زنده شده یک نمونه از رجعت اقوام گذشته و یک سند زنده بر امکان رجعت در آینده است . چه آنانکه زنده شده و مدتی در این جهان زنده مانده اند و چه آنانکه به اعجاز آن حضرت زنده شده و پس از دقایقی به حالت قبلی باز گشته اند که هر دو نوع آن از اقسام رجعت است و اینک دو مورد از آنها را در اینجا می آوریم :

زنده شدن (سام بن روح) بوسیله حضرت عیسی علیه السلام

روزی اصحاب حضرت عیسی از او درخواست کردند که مرده ای را زنده کند ، حضرت عیسی علیه السلام به قبرستان آمد و بر کنار قبر (سام بن نوح) ایستاد و فرمود : (ای سام بن نوح ! به اذن خدا برخیز) . قبر شکافته شد . همان جمله را تکرار کرد ، سام حرکتی کرد . یکبار دیگر تکرار کرد و سام از قبر بیرون آمد .

حضرت عیسی علیه السلام به او فرمود : آیا دوست داری که به قبر بازگردی و یا دوست داری که در میان ما بمانی و زندگی کنی ؟

سام گفت : من به قبر بر می گردم ، زیرا هنوز هم حرارت مرگ را در درون خود احساس می کنم .
(۱۰۵)

این یک نمونه که پس از زنده شدن به قبر بازگشته ، و اینک نمونه دیگری که پس از زنده شدن به این جهان بازگشته و بیست سال زندگی نموده ، ازدواج کرده و صاحب فرزند شده است :

زنده شد و بیست سال زندگی کرد

از خدمت امام صادق علیه السلام پرسیدند: آیا در میان کسانی که حضرت عیسی علیه السلام زنده کرده، افرادی بوده اند که مدتی بمانند و غذا بخورند و ازدواج کنند و صاحب فرزند شوند؟

فرمود: آری. حضرت عیسی دوستی داشت که گاه و بیگاه به او سرمی زد و بر او وارد می شد، مدتی او را ندیده بود، یک روز طبق مرسوم به سراغ او رفت، مادرش بیرون آمد، حضرت عیسی از او در مورد پسرش جویا شد، مادر گفت پسرم مرده است.

فرمود: آیا دوست داری پسرت را ببینی؟
گفت: آری.

فرمود: فردا می آیم و او را به اذن خدا زنده می کنم.

روز بعد حضرت عیسی آمد و به همراه مادر دوستش به کنار قبر او رفتند. حضرت عیسی در کنار قبر ایستاد و دست بر دعا برافراشت و قبر شکافته شد و آن مرد از قبر بیرون آمد.

چون مادر پسرش را دید او را در آغوش کشید و مدتی گریه سردادند.
حضرت عیسی علیه السلام چون این حال دید بر آنها رحم آورد و فرمود: آیا دوست داری که زنده بمانی و با مادرت زندگی کنی؟

گفت: آیا با مهلت و روزی و زندگی یا بدون آنها؟

فرمود: آری، با روزی و زندگی و مهلت. مدت بیست سال زنده می مانی، ازدواج می کنی و صاحب فرزند می شوی.

گفت: بله می مانم.

حضرت عیسی علیه السلام او را به مادرش تحويل داد، او مدت بیست سال زنده ماند و ازدواج کرد و صاحب فرزند شد. ^(۱۰۶)

داستانهایی از بازگشت ائمه علیهم السلام به این دنیا

قصه اصحاب کهف، نمونه ای دیگر
(وَ كَذِلِكَ بَعْثَاهُمْ لِيَسْأَلُوا بَيْنَهُمْ، قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كُمْ لِتُبْثِنُ، قَالُوا لِتُبْثِنَا يَوْمًا أوْ
بَعْضَ يَوْمٍ، قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لِبِثْنَمْ...).

- (اینچنین آنان را بر انگیختیم تا از یکدیگر بپرسند. یکی از آنها گفت چقدر درنگ کرده اید؟ گفتند: یک روز یا قسمتی از یک روز. گفتند: پروردگارتان داناتر است که چقدر درنگ کرده اید...). (۱۵۷)

این آیه در مورد اصحاب کهف است که مدت ۳۰۹ سال در غاری خوابیدند و بعد از ۳۰۹ سال از خواب عمیق دیده گشودند و یکی از آنها برای خرید طعام به شهر در آمد و از سکه ای که در دست او بود رازشان فاش گردید.

قرآن کریم سوره ای را به داستان اصحاب کهف اختصاص داده است .

اصحاب کهف هفت نفر از خدایرانی بودند که از بت و بت پرستی بیزار بودند و در میان بت پرستان ایمان خود را پنهان می کردند تا پادشاه ستمگر از ایمان آنها مطلع شد و آنها را تهدید به مرگ کرد. شب جمع شدند و در کار خود فکر کردند و تصمیم گرفتند از شهر بیرون روند. سپیده صبح ندمیده بود که کاروان توحید از شهر هجرت کرد و در میان راه سگی نیز به دنبال آنها راه افتاد و حراستشان را به عهده گرفت .

کاروان خدایران به راه خود ادامه دادند تا به غاری در نزدیکی شهر رسیدند که در نزدیکی آن میوه هائی بود، از میوه ها استفاده کردند و چشمی آبی بود که از آن نوشیدند، آنگاه برای رفع خستگی درون

غار استراحت کردند. طولی نکشید که خواب گرانی بر آنها چیره شد و مدت ۳۰۹ سال تمام، در خواب بودند که ناخن و محاسن‌شان بلند شده بود و منظره وحشتناکی یافته بودند.

بعد از ۳۰۹ سال بیدار شدند و احساس گرسنگی عجیبی کردند که متوجه تغییر قیافه همیگر نشدند. یکی از آنها گفت: ساعتهاي متمادي در خواب بوديم.

دیگري گفت: يك روز خوابيده ايم. سومي گفت: هنوز آفتاب غروب نكرده است، چند ساعت بيشتر خوابيده ايم. چهارمی گفت: خدا بهتر می داند که چقدر خوابيده ايم. از اين بحث بگذرید و یکی از ما به شهر برود و طعامی تهیه کند ولی باید خيلي احتیاط کند که کسی او را نشناسد.

یکی از آنها به سوی شهر رفت و قیافه شهر را تغيير یافته ديد، تا به مغازه اي رفت و مداعی خريد. چون پول در آورد که به فروشنده بپردازد، فروشنده بانگ زد اي مردم بیائید اين شخص گنجي یافته است. (زيرا پادشاهی که سگه به نام او بود سیصد سال پيش در گذشته بود).

سرانجام مردم از داستان آنها مطلع شدند. پادشاه آن روز که مرد خداشناسي بود برای دیدن آنها به غار رفت و مردم شهر از وضع مطلع شدند و گفتند: شاید خدا ما را از حال ايشان مطلع ساخت تا بدانيم که وعده خدا و داستان رستاخيز حق است.

آنها که از سرگذشت خود مطلع شدند و فرزندان خود را مرده یافتند و ارتباطشان را از خانواده های خود گسته یافتند از خدا خواستند که آنها را نیز به جوار رحمت خود منتقل سازد. و در یک چشم به هم زدن به صورت اجساد بیجان روی زمین افتادند.

داستان اصحاب کهف از شگفتیهای تاریخ است و خود گواه روشنی از قدرت بی نهایت حضرت احادیث و سند زنده ای بر امکان بازگشت انسان به این جهان است ، اگر چه داستان آنها رجعت به معنای اصطلاحی نیست ، زیرا آنها طبق تعبیر قرآن کریم در خواب بودند و (رجعت) بازگشت پس از مرگ است . ولی در برخی احادیث از آنها مرده تعبیر شده است ، چنانکه امام صادق علیه السلام می فرماید :

(گروه بسیاری از مردگان به این جهان بازگشته اند که اصحاب کهف از آنهاست که مدت ۲۰۹ سال خداوند آنها را بمیراند و سپس آنها را در زمان قومی که رستاخیز را نمی پذیرفتند برانگیخت تا حجت بر آنها تمام شود). (۱۵۸)

زنده شدن اولاد حضرت ایوب علیه السلام

(وَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلُهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنّا وَنِكْرَى لِإِلَّا وَلِيَ الْأَلْبَابِ).

(و خانواده اش را به او بخشیدیم ، و همانند آنها را بر آنان افزودیم ، تا رحمتی از سوی ما باشد و تذکری برای اندیشمندان).

حضرت ایوب علیه السلام که در طول دهها قرن مَثَلِ اهلی و اسوه بی نظیر صبر و شکیباتی است ، داستان تلخ و شنیدنی دارد و ما در این کتاب بخشی از سرگذشت آن حضرت که ارتباطی با رجعت و بازگشت به

دنیا پس از مرگ دارد را یادآور می شویم :

حضرت ایوب علیه السلام از جهت مال و منال ، ثروت و مقام ، محبوبیّت در میان خلق ، خدم و حشم ، باغ و بستان ، از ثروتمندان انگشت شمار جهان بود که ۵۰۰ بردۀ مسئول حراست و حفاظت از گاوهاش خم زن او بود. ^(۱۵۹)

او را هفت پسر و هفت دختر بود و از هر جهت در آسایش و آرامش بود و شب و روزش را به ستایش پروردگار می گذشت .

روزی شیطان به پیشگاه حضرت احادیث عرضه داشت ، سپاس و ستایش حضرت ایوب از این جهت است که همه نعمتها را بر او تکمیل کرده ای اگر این مال و منال و ثروت و اولاد را از او بگیری هرگز زبان به شکر و ستایش باز نمی کند .

خداآوند فرمود : اختیار ثروت و اولاد او را به تو سپردم هرچه خواهی انجام بد . شیطان ، اعوان و انصارش را جمع کرده ، همه مزارع و بستانهای او را آتش زد و سقف خانه اش را بر سر اولادش خراب کرد ، حضرت ایوب شکیبائی و صبر را پیشه ساخت و شب و روز خود را چون گذشته ، به ستایش حضرت پروردگار سپری نمود .

روزی شیطان گفت : خدایا ! اگر نعمت سلامتی و تندرستی را از او بگیری ، دیگر شکر و سپاس نمی گوید .

خدای تبارک و تعالی برای اینکه مقام والای حضرت ایوب آشکار شود ، فرمود : تو را بر جان او نیز مسلط ساختم ، هر چه خواهی انجام بد و هرگز به قلب او راه نیابی ، که ملال از ایمان و عرفان است .

شیطان شب و روز به آزار او پرداخت و او را بیمار و رنجور ساخت ولی او هرگز

زبان به شکایت نگشود و تمام اوقات شبانه روزی به سپاس و ستایش حق تعالیٰ پرداخت . هفت سال تمام بدین منوال گذشت و حضرت ایّوب رفع این گرفتاریها را از خدا نخواست ، تا بعضی ها زبان به شماتت گشودند و گفتند: ای ایّوب نمی دانیم میان تو و خدا چه گناهی پوشیده است که خداوند این چنین تو را مبتلا ساخته است ؟ !

حضرت ایّوب دستها را به سوی خدا برافراشت و عرضه داشت (بار خدا، بدهالی و مشکلات به من روی آورده ؛ و تو مهربان ترین مهربانانی) ^(۱۶۰) . (اینجا حضرت ایّوب رفع گرفتاری را به صراحة از خدا نخواست ، ولی همین مقدار به گرفتاری خود اشاره کرد) ، خداوند حاجتش را بـرآورد ، سلامتی و اولادش را بـه او بازگردانید و به تعداد آنها از دیگر اولادش که قبلًا به اجل طبیعی در گذشته بودند به او باز گردانید. ^(۱۶۱)

ارتباط داستان حضرت ایّوب با مسئله رجعت اینست که مطابق روایات اهلبیت عصمت و طهارت عليهم السلام ، خداوند فرزندان او را زنده کرد و به او عطا فرمود.

امام صادق عليه السلام فرمود:

خداوند فرزندان حضرت ایّوب را که در این حادثه از بین رفته بودند زنده و نیز فرزندان دیگرش را که قبلًا با اجل طبیعی از دنیا رفته بودند زنده ساخت . ^(۱۶۲)

نقل شده که در ایام ابتلاء ، روزی همسرش به او گفت :

چرا از خدا نمی خواهی که این گرفتاری را از تو رفع کند؟

فرمود: دوران آسایش و تندرستی ما چقدر شد؟

گفت : هشتاد سال .

فرمود: از خدا حیا می کنم که از او رفع بلا را بخواهم ، در صورتی که هنوز

دوران بلای ما به مقدار دوران آسایش نشده است .^(۱۶۳)

و اگر مسئله شماتت پیش نمی آمد، شاید هرگز دست به دعا برای خویشتن نمی گشود.

نکته قابل توجه :

(در مورد کیفیت ابتلای حضرت ایوب معروف است که بدنش آنچنان رنجور شد که مردم از او دوری گزیدند، در بدنش کرم به وجود آمد و قیافه اش تغییر یافت و مردم را از میان خود بیرون کردند ولی در این رابطه روایتی از امام باقر علیه السلام رسیده که روشن می کند همه آنها دروغ بوده و واقعیتی نداشته است .

امام باقر علیه السلام فرمود :

(پس از آنمه گرفتاری و بیماری ، هرگز بدن حضرت ایوب بوی متعفن نداشت ، چهره اش زشت نشد، حتی یک قطره چرک از بدنش خارج نشد، هرگز صورت و قیافه اش کسی را از او دور نساخت و در بدنش کرمی به وجود نیامد، خداوند با پیامبرانش و اولیاء خود همواره چنین می کند).^(۱۶۴)

بازگشت ائمه علیهم السلام به دنیا در ادعیه و زیارات

زیارت جامعه کبیره
در کتب ادعیه از جمله ، کتاب شریف
بحار الانوار ^(۱۶۵) و مفاتیح الجنان برای
اهل بیت علیهم السلام زیارتی معروف به
زیارت جامعه کبیره نقل شده که در فضیلت
آن ، همین اندازه کافی است که وجود
مبارک حضرت ولی عصر علیه السلام به سید
احمد بن سید هاشم موسوی رشتی (تاجر ساکن
رشت) به خواندن زیارت جامعه تاء کید
فرموده اند.

در فرازی از این زیارت آمده است :
... مُؤْمِنٌ بِإِيمَانٍ مُّصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ ...

به شما ایمان دارم ، باگشت شما را
باور دارم ، بازگشت شما را [به این
دنیا] تصدیق می کنم ، امر شما را انتظار
می کشم ، دولت شما را چشم به راهم .
*... وَ رَاءِي لَكُمْ تَبَعٌ، وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتَّى يُخْبِرَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ إِنَّمَا
يَرُدُّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَ يُظْهِرُكُمْ لِعَذْلِهِ وَ يُمْكِنُكُمْ فِي أَرْضِهِ ...*

رأی من تابع شماست ، نصرت من برای
شما مهیاست ، تا روزیکه خداوند به وسیله
شما دینش را احیا کند ، و شما را در این
روزگار برگرداند ، شما را برای پیاده
کردن عدالت آشکار سازد و شما را
فرمانروای زمین گرداند .

*... وَ جَعَلْنَي مَمَّنْ يَقْصُصُ اثَارَكُمْ وَ يَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَ يَهْتَدِي بِهُدِيكُمْ وَ يُحْشِرُ فِي
رُزْمَرَاتِكُمْ وَ يُكْرِرُ فِي رَجْعَاتِكُمْ وَ يُمْلِكُ فِي دَوْلَاتِكُمْ وَ يُسَرِّفُ فِي عَافِيَاتِكُمْ وَ يُمْكِنُ فِي
آيَامِكُمْ وَ تَقْرُ عَيْنَهُ غَدًا بِرُؤْيَاكُمْ ...*

خداوند مرا از کسانی قرار دهد که از
راه شما پیروی می کند ، و گام در جای
پای شما می گذارند ، و از مشعل هدایت شما
هدایت می یابند ، و در زمرة شما محشور می
شوند ، و در بازگشت شما باز می گردند ، و
در دولت شما نصیبی دارند ، و در پرتو

دولت امن و سالم شما فضیلت یابند، و در روزگار اقتدار شما نیرو گیرند، و در خاتمه دیدگانشان با دیدار جمال شما روشن گردد.

زیارت رسول اکرم صلی الله علیه و آله
در فرازی از زیارت رسول خدا صلی الله
علیه و آله آمده است :
**إِنَّى لَمِنَ الْقَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ، مُقِرٌ بِرَجْعَتِكُمْ، لَا أُنْكِرُ اللَّهِ فُدْرَةً وَ لَا أَزْعَمُ إِلَّا مَا
شَاءَ اللَّهُ**

من به مقام والای شما معتقدم ، به بازگشت شما [به این دنیا] باور دارم ، قدرت خدا را انکار نمی کنم و جز مشیت حضرت پروردگار چیزی اراده نمی کنم).

زیارت ابا عبدالله الحسین علیه السلام در فرازی از زیارت امام حسین علیه السلام ، از امام صادق علیه السلام چنین روایت شده است :

.... **فَقَبَلَى لَكُمْ مُسْلِمٌ، وَ أَمْرِي لَكُمْ مُتَّلِعٌ، وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ لِدِينِهِ، وَ يَبْعَثُنِي، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ، إِنِّي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
بِرَجْعَتِكُمْ، لَا أُنْكِرُ اللَّهِ فُدْرَةً، وَ لَا أَكْذِبُ لَهُ مَسِيَّةً، وَ لَا أَزْعَمُ أَنَّ مَا شَاءَ لَا يَكُونُ ...**
قلب من تسلیم فرمان شماست ، اراده من تابع اراده شماست ، نیروهای من آماده نصرت شماست ، تا خداوندیکه بهترین داورهاست فرمان دهد و شما برانگیخته شوید. آنروز من با شمایم ، حتماً با شما هستم . نه با دشمنان شما. من به بازگشت شما باور دارم ، هرگز قدرت خدا را انکار نمی کنم ، مشیت خدا را تکذیب نمی کنم و هرگز من نمی گویم که مشیت خدا عملی نمی شود).

و در فرازی دیگر از زیارت امام حسین علیه السلام که مخصوص روز سوم شعبان است چنین آمده است :
... الْمَمْدُودُ بِالنُّصْرَةِ يَوْمَ الْكَرَّةِ...

پاری شده با نصرت الهی در روز رجعت .)^(۱۶۸)

زیارت وارث
در فرازی از زیارت مشهور وارث که از
امام صادق علیه السلام وارد شده است ،
چنین می خوانیم :
وَأَشْهُدُ اللَّهَ وَمَلَائِكَةَ وَأَنْبِيَاَهُ وَرُسُلَهُ، أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيمَانِكُمْ مُوقِنٌ
خدا و فرشتگان و پیامبران را گواه می
گیرم که من به شما ایمان دارم و بازگشت
شما را یقین دارم)^(۱۶۹)

زیارت اربعین
در فرازی از زیارت اربعین که صفوان از
امام صادق علیه السلام روایت کرده است ،
چنین می خوانیم :
وَأَشْهُدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيمَانِكُمْ مُوقِنٌ
من گواهی می دهم که به شما ایمان
آورده ام و به بازگشت شما یقین دارم .^(۱۷۰)

زیارت حضرت ابوالفضل علیه السلام
در فرازی از زیارت قمر منیر بنی هاشم
حضرت ابوالفضل علیه السلام که از امام
جعفر صادق علیه السلام روایت شده ، چنین
آمده است :
إِنِّي بِكُمْ وَبِإِيمَانِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَبِمَنْ خَالَفُكُمْ وَقَاتَلُكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ
من به شما و بازگشت شما باور دارم و
به کسانی که با شما مخالفت ورزیدند و
شما را به قتل رسانیدند از کافران می
باشم .^(۱۷۱)

زیارت حضرت بقیة الله ارواحنا فداه
در فرازی از زیارت حضرت ولی عصر (عج)
در روز نیمه شعبان چنین آمده است :
فَإِنْ أَدْرَكَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ، فَأَنِّي آتَوْسَلُ بِكَ وَبِإِبَانَكَ الطَّاهِرَيْنَ إِلَى اللَّهِ
تَعَالَى، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ يَجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي

ظُهُورِكَ وَ رَجْعَةً فِي آيَامِكَ، لَا بَلْغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَ آشْفَى مِنْ أَعْدَائِكَ فُؤَادِي

اگر پیش از ظهر تو مرگ ، مرا دریابد ،
به وسیله تو و پدران بزرگوارت به خدای
تبارک و تعالی متولّ می شوم و از او می
خواهم که به محمد و آل محمد صلوات
بفرستد ، و برای من بازگشتی در ظهر تو و
رجعتی در روزگار تو قرار دهد ، تا به
مقصود خود در زمینه اطاعت تو نائل شوم و
دلم از دشمنان تو خنک شود . ^(۱۷۲)

و در فرازی از زیارت مخصوص سرداب مقدس
آمده است :

وَ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنِ لِقَائِهِ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلَتُهُ عَلَى عِبَادِكَ حَثْمًا، وَ أَقْدَرْتُ بِهِ
عَلَى خَلِيقِكَ رَغْمًا، فَابْعَثْتُنِي عَنْ خُرُوجِهِ، ظَاهِرًا مِنْ حُفَرَتِي، مُؤْتَزِرًا كَفْنِي،
حَتَّى أُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفَّ الَّذِي أَثْنَيْتَ عَلَى أَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ، فَقُلْتَ - كَأَنَّهُمْ
بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ - ^(۱۷۳)

اگر مرگی که برای بندگانت مقدّر نموده
ای ، و دماغ مخلوقات را با آن به خاک
مالیده ای ، بین من و آن روزگار مبارک
فاصله شود ، پس مرا به هنگام ظهر او در
حالی که از قبرم بیرون آمده ، کفنم را
به خود پیچیده ام ، ظاهر ساز ، تا در
برابر او شمشیر بزنم و در صفي قرار
بگیرم که در قرآن اهل آن صف را ستوده ای
و فرموده ای : - گوئی سد آهنین هستند - ^(۱۷۴)

و در فرازی از زیارت دیگری که مخصوص
سرداب مقدس است ، چنین می خوانیم :

وَ احْضُرْنِي مَعَهُ لِيَعْتِهِ، وَ تَأكِيدَ عَدْهِ، بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْقَعْدَةِ، عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ،
وَ وَقْتِي يَا رَبَّ الْقِيَامِ بِطَاعَتِهِ وَ الْمَتْوِي فِي خَدْمَتِهِ، وَ الْمَكْثُ فِي دَوْلَتِهِ، وَ اجْتِنَابِ
مَعْصِيَتِهِ، فَإِنْ تَوَفَّتِنِي اللَّهُمَّ قَبْلَ ذَلِكَ، فَاجْعَلْنِي يَا رَبَّ فِيمَنْ يَكُرُّ فِي رَجَعَتِهِ، وَ
يَمْلَأُ فِي دَوْلَتِهِ، وَ يَمْكُنُ فِي آيَامِهِ، وَ يَسْتَطُلُ تَحْتَ أَعْلَامِهِ، وَ يَحْشُرُ فِي زُمْرَتِهِ،
وَ تَقْرُءُ عَيْنَهُ بِرُؤُيَتِهِ، بِقَضْلِكَ وَ احْسَانِكَ وَ كَرْمِكَ وَ إِمْتِنَانِكَ، إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
خداوندا ! مرا در مسجد الحرام و در میان
رکن و مقام در مراسم پرشکوه بیعت او
حاضر کن تا با او پیمان ببنندم و مرا
موفق کن تا از او اطاعت کنم و در میان

خدمتگزارانش قرار بگیرم و در حکومت حقّه اش اقامات نمایم و از نافرمانی اش دوری گزینم . خدایا ، اگر پیش از ظهور او مرا میراندی ، پس مرا از کسانی قرار بده که به هنگام ظهور او رجعت می کند و در دولت او مسئولیت می پذیرد و در روزگار او نیرو می یابد و در زیر سایه پرچمش قرار می گیرد و در زمرة او محشور می شود و دیدگانش با دیدار آن جمال الهی روشن می گردد . به فضل و کرم و ملت و احسان ، که تو صاحب فضل بزرگی .

و در یکی از فقرات زیارت سرداب مقدس آمده است :

اللَّهُمَّ أَرْنَا وَجْهَ وَلِيْكَ الْمَيْمُونَ فِي حَيَاةِنَا وَ بَعْدَ الْمَتْوْنَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيْ صَاحِبِ هَذِهِ الْبُقْعَةِ

خداوندا ، سیمای تابناک حجّت و ولیت را در این جهان و در آن سرای به ما بمنا . خداوندا ، من به رجعت در برابر صاحب این بقعه شریفه ایمان دارم) .

زیارت آل یاسین

در فرازی از این زیارت آمده است :

وَأَنَّ رَجْعَكُمْ حَقٌّ لَا رَيْبٌ فِيهَا، يَوْمًا لَا يَنْفَعُ نَفْسًا أَيمَانُهَا، لَمْ تَكُنْ أَمْنَثُ مِنْ قَبْلٍ
أَوْ كَسَبَتْ فِي أَيمَانِهَا خَيْرًا

من گواهی می دهم که رجعت شما حقّ است ، تردیدی در آن نیست . در آن روز است که دیگر کسی را ایمان آوردن سودی نمی بخشد ، اگر قبلًا ایمان نیاورده باشد ، یا در ایمانش خیری به دست نیاورده باشد .

(۱۷۷)

زیارت رجبیه

زیارتی مخصوص ماه رجب توسط (حسین بن روح نوبختی) سومین سفیر حضرت بقیة الله روحی فداه تعلیم شده که در تمام مشاهده مشرفه با آن زیارت می شود ، در یکی از فرازهای آن آمده است :

حَتَّى الْعَوْدَ إِلَى حَضَرَتِكُمْ وَ الْفُوزَ فِي
كَرَتِكُمْ
تا در رجعت شما به حضور شما بازگردیم
و از درک حضور شما سعادتمند شویم .
(۱۷۸)

زیارت وداع
در یکی از فرازهای زیارت وداع امام
حسین علیه السلام که از امام صادق علیه
السلام روایت شده چنین آمده است :
**اللَّهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا، تَنْصُرْ بِهِ
دِينَكَ، وَ تَقْتُلْ بِهِ عَدُوكَ، وَ تُبَيِّرْ بِهِ مَنْ نَصَبَ
حَرْبًا لَّا يُلْمَعُ مُحَمَّدٌ، فَإِنَّكَ وَعَدْتَ ذَلِكَ، وَ أَنْتَ لَا
تُخْلِفُ الْمِيعَادَ**
خداؤندا! او را در جایگاه پسندیده ای
برانگیز، که به وسیله او دینت را یاری
کنی ، به دست او دشمنت را بکشی ، به
توسط او هر کسی که با آل محمد صلی الله
علیه و آله دشمنی کند ریشه کن نمائی .
که تو او را چنین وعده کرده ای ، حاشا
تو هرگز خلف وعده نمی کنی . (۱۷۹)

دعای عهد

امام صادق علیه السلام دعائی به نام
دعای عهد تعلیم فرموده ، که هر کس آن را
در زمان غیبت چهل روز صبح بخواند از
یاران حضرت بقیة الله روحی فداه می شود، و
اگر پیش از ظهور از دنیا برود خداوند او
را به هنگام ظهور زنده می کند و باز می
گرداند. در فرازی از این دعا چنین آمده
است :

... اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَىٰ عِبَادِكَ حَتَّمًا مَقْضِيًّا،
فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي ، مُؤْتَرِزاً كَفَنِي ، شَاهِرًا سَيِّفِي ، مُجَرَّدًا قَنَاتِي ، مُلَبِّيًّا دَعْوَةَ
الدَّاعِي ، فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي ...

خدایا، اگر مرگی که بر همه بندگان
قطعی و مسلم کرده ای ، میان من و ظهور
مولایم جدائی بیندازد، با قدرت بی نهایت
مرا از قبر بیرون بیاور، در حالی که
کفنم را به خودم پیچیده ، شمشیرم را از
غلاف در آورده ، نیزه ام را به دست گرفته
، دعوت دعوتگری را که در شهر و صحراء
بانگ بر می آورد لبیک بگویم) . (۱۸۰

خداوند سبحان در قرآن کریم نمونه هایی
بسیار و شواهدی محکم ، برای اثبات و
وجود رجعت (بازگشت به دنیا) بیان فرموده
است .

از آنجا که تفسیر و بیان موارد آیات
مریبوط به رجعت بسیار زیاد می باشد و در
موضوع کتاب حاضر و هدف ما نبوده است ،
 فقط به صورت فهرست برای علاقمندان ، آیات
همراه با مأخذ تفسیری آنها بیان می
گردد ، عزیزان می توانند برای تحقیق
بیشتر به آنها مراجعه فرمایند.

فهرست آيات مربوط به رجعت

- الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ ... - بقره : ٣ (١٨١)**
- وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيقَاتَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كِتَابٍ وَ حِكْمَةٍ... - آل عمران : ٨١ (١٨٢)**
- أَفَعَيْنَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَ لَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ... - آل عمران : ٨٣ (١٨٣)**
- وَ لَئِنْ قُلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُثُمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَ رَحْمَةٌ... - آل عمران : ١٥٧ (١٨٤)**
- كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ - آل عمران : ١٨٥ (١٨٥)**
- وَ إِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا يُؤْمِنُ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ... - نساء : ١٥٩ (١٨٦)**
- ... اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْنَمْ... - مائدہ : ٢٠ (١٨٧)**
- يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تُكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلٍ... - انعام : ١٥٨ (١٨٨)**
- وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْبَى آمَنُوا وَ اتَّقُوا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَ... - اعراف : ٩٦ (١٨٩)**
- إِنَّ الْأَرْضَ إِلَهٌ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُنْتَقِيَنَ - اعراف : ١٢٨ (١٩٠)**
- وَ مِنْ قَوْمٍ مُوسَى أُمَّةٌ يَهُدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ يَعْدِلُونَ - اعراف : ١٥٩ (١٩١)**
- هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَ عَلَى الْدِينِ كُلِّهِ... - توبه : ٣٣ (١٩٢)**
- إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَ أَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ... - توبه : ١١١ (١٩٣)**
- بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَ لَمَا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ... - يونس : ٣٩ (١٩٤)**
- وَ لَوْ أَنَّ لَكُلَّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَأَفْدَتْ بِهِ... - يونس : ٥٤ (١٩٥)**
- وَ لَئِنْ أَخْرَنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أَمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحِسْبُرُهُ... - هود : ٨ (١٩٦)**
- مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَ مَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِيَعْدِلَهُ... - هود : ٨٣ (١٩٧)**
- وَ ذَكَرْهُمْ بِيَوْمِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذِلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَارٍ شَكُورٍ - ابراهيم : ٥ (١٩٨)**
- رُبَما يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ - حجر : ٢ (١٩٩)**
- قَالَ رَبُّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبَعْثُونَ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ... - حجر : ٣٦ - ٣٨ (٢٠٠)**
- .... فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَ هُمْ مُسْتَكْبِرُونَ - نحل : ٢٢ (٢٠١)**
- وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمْوَثُ بِالْيَدِ وَ عَدَا عَلَيْهِ... - نحل : ٣٨ (٢٠٢)**

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا۔
اسراء: ٦ (٢٠٣)

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا۔ اسراء: ٧٢ (٢٠٤)

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالِ لَا فِلِيمَدْدُلَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ...-
مريم: ٧٥ (٢٠٥)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا۔ طه: ١٢٤ (٢٠٦)
كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ....- انباء: ٣٥ (٢٠٧)
وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْبَةٍ أَهْلَكَنَا هُنَّ لَا يَرْجِعُونَ۔ انباء: ٩٥ (٢٠٨)
وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ۔
انباء: ١٠٥ (٢٠٩)

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ۔ مؤمنون: ٧٧ (٢١٠)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيُسْتَخْلَفُنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ...- نور: ٥٥ (٢١١)

إِنْ نَشَاءُ نُنَزِّلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خاصِيعَنَ- شعرا: ٤ (٢١٢)

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ ذَابَةً مِنَ الْأَرْضِ ثُكَلَمُهُمْ....- نمل: ٨٢ (٢١٣)

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ۔ نمل: ٨٣ (٢١٤)

... سَيِّرِيْكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَاوِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ۔ نمل: ٩٣ (٢١٥)
وَنُرِيدُ أَنْ تَمُّنَ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلُهُمْ أَمَمَةً وَ.....-
قصص: ٥ (٢١٦)

أَفَمْنَ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لِاقِيْهِ- قصص: ٦١ (٢١٧)
إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُكَ إِلَى مَعَادِ...- قصص: ٨٥ (٢١٨)
وَلَذِينِقَتْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنِي دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ۔ سجده: ٢١ (٢١٩)

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ۔ سجده: ٢٩ (٢٢٠)
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافِلًا لِلنَّاسِ بِشَيْرًا وَنَذِيرًا وَلِكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ۔
سباء: ٢٨ (٢٢١)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرْقِدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ-
يس: ٥٢ (٢٢٢)

قَالُوا رَبَّنَا أَمْتَنَا اثْنَيْنِ وَأَحْبَيْنَا اثْنَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا...- غافر: ١١ (٢٢٣)
إِنَّا لِلنَّصْرِ رُسُلُنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُولُونَ الْأَشْهَادُ- غافر: ٥١ (٢٢٤)

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيِّ آيَاتِ اللَّهِ تُنكِرُونَ- غافر: ٨١ (٢٢٥)
.... وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هُلْ إِلَى مَرَدٌ مِنْ سَبِيلٍ- سورى: ٤ (٢٢٦)

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ- دخان: ١٠ (٢٢٧)

وَصَيَّبْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالدِّينِ إِحْسَانًا حَمَلْتُه أُمَّةٌ كُرْهًا وَ وَضَعْتُه كُرْهًا.....-

(٢٢٨) ١٥

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَعْفُرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا....- جاثية : ١٤

(٢٢٩)

وَ اسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْخَةَ....- ق : ٤١ و

(٢٣٠) ٤٢

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَسْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ- ق : ٤٤ (٢٣١)

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَلُونَ دُوقُوا فِتَنَّكُمْ....- ذاريات : ١٣ و ١٤ (٢٣٢)

وَ فِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَ مَا ثُوَّعْدُونَ- ذاريات : ٢٢ (٢٣٣)

وَ إِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ- طور : ٤٧ (٢٣٤)

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ- قمر : ٨ (٢٣٥)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِيبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ....- ممتحنة : ١٣ (٢٣٦)

سَنَسْمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ- قلم : ١٦ (٢٣٧)

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَ الرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةً- معارج : ٤ (٢٣٨)

حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوَعَّدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ ....- جن : ٢٤ (٢٣٩)

يَا أَيُّهَا الْمُدَّرِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ- مدثر : ١ و ٢ (٢٤٠)

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ- مدثر : ٣٦ (٢٤١)

يَوْمَ يُنْفَحُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْواجًا - نباء : ١٨ (٢٤٢)

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِهَةُ تَتَبَعُهَا الرَّادِفَةُ- ناز عات : ٦ (٢٤٣)

فَالْأُولَاءِ تِلْكَ إِذَا كَرَّهُ خَاسِرَةً- ناز عات : ١٢ (٢٤٤)

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ كَلَّا لَمَّا يَقْضِي مَا أَمْرَهُ- عبس : ٢٢ و ٢٣ (٢٤٥)

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرُ- طارق : ٨ (٢٤٦)

فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَمْوَالُهُمْ رُوَيْدًا- طارق : ١٧ (٢٤٧)

وَ الشَّمْسِ وَ ضُحَاها. وَ الْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا. وَ النَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا....- شمس : ١ -

(٢٤٨) ٤

فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَنْذِنُهُمْ فَسَوَّاهَا- شمس : ١٤ (٢٤٩)

وَ لِلآخرَةِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنَ الْأُولَى - ضحي : ٤ (٢٥٠)

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ . ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ- تكاثر : ٣ و ٤ (٢٥١)

داستانهایی از بازگشت ائمه علیهم
السلام به این دنیا

پی نوشتها

- ۱- فرهنگ عمید: .۵۲۲/۱
- ۲- مجمع البحرين : .۳۳۳/۴
- ۳- نور الثقلین : ج ۴، ص ۱۰۰ .
- ۴- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۳۹، ح ۱.
- ۵- بحار الانوار: ج ۵۲، ص ۱۲۲ و ۱۲۳.
- ۶- الايقاظ: ص ۱۲۰ .
- ۷- الايقاظ: ص ۶۰ .
- ۸- بيان الفرقان : ج ۵، ص ۲۷۵ .
- ۹- مجمع البيان : ج ۷، ص ۲۳۵ .
- ۱۰- اندیشه های کلامی شیخ مفید: ص ۳۵۵ .
- ۱۱- تفسیر نور الثقلین : ج ۳، ص ۱۴۰ .
- ۱۲- حق اليقين (علامه مجلسی) : ص ۳۵۴ .
- ۱۳- تفسیر البرهان : ج ۲، ص ۴۰۷ .
- ۱۴- گیاهی است شبیه به ترب ، اما کوچکتر.
(فرهنگ عمید)
- ۱۵- حق اليقین (علامه مجلسی) : ص ۳۶۸ .
- ۱۶- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۶ .
- ۱۷- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۲ .
- ۱۸- هر چیز دو رنگ ، خصوصاً سیاه و سفید را
گویند.
- ۱۹- سوره اعراف : آیه ۹۶ .
- ۲۰- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۲ .
- ۲۱- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۳، ح ۱۳ .
- ۲۲- کامل الزیارات : ص ۸۸ .
- ۲۳- تفسیر فرات : ص ۲۰۳ .
- ۲۴- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۶ / تفسیر برهان : ج ۲، ص ۴۰۸ .

- ۲۵- سوره اسراء : آیه ۶ .
- ۲۶- کلاه آهنی ، کلاه فلزی که در جنگ بر سر می گذارند. (فرهنگ عمید).
- ۲۷- حضرت مهدی علیه السلام همانند دیگر ائمه علیهم السلام پس از رحلتشان قبل از قیامت به دنیا باز می گردند. (پس از این روایتی را در این مورد متذکر خواهیم شد).
- ۲۸- بحار الانوار: ج ۵۱، ص ۵۶ / کافی : ج ۸، ص ۲۰۶ .
- ۲۹- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۴، ح ۱۶ / حق الیقین : ص ۳۴۱ .
- ۳۰- سوره نساء : آیه ۱۰۹ .
- ۳۱- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۵۰ / حق الیقین : ص ۳۴۱ .
- ۳۲- سوره انبیاء: آیه ۹۵ .
- ۳۳- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۵۲ و ۶۰ و ۱۱۸ و ج ۹۰، ص ۸۵ .
- ۳۴- سوره حجر: آیه ۲ .
- ۳۵- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۴ .
- ۳۶- بحار الانوار: ج ۵۱، ص ۵۷ .
- ۳۷- کامل الزیارات : ص ۶۳ / تفسیر نور الثقلین : ج ۳، ص ۱۳۸ .
- ۳۸- مستدرک : ج ۳، ص ۴۱۴ / اثبات الهداة : ج ۷، ص ۱۰۲ و ۱۰۵ .
- ۳۹- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۶۱ .
- ۴۰- سوره ص : آیه ۷۹ الى ۸۱ .
- ۴۱- نظر مرحوم علامه طباطبائی در تفسیر این آیه :
- (... روز معین ، روزیست که خدای تبارک و تعالی اجتماع بشری را اصلاح خواهد فرمود ، ریشه فساد را قطع خواهد کرد ، دیگر کسی جز خدا را نخواهد پرستید . آن روز پایان مهلت ابلیس است) . تفسیرالمیزان : ج ۱۲، ص ۱۶۸ .
- ۴۲- سوره حجر: آیه ۳۶ - ۳۸ .

- ۴۳- سلاح ، آلت جنگ از قبیل شمشیر و خنجر و سرنیزه .

۴۴- مرحوم مجلسی در کتاب حق الیقین : ص ۳۴۱ می فرماید: چهل و چهار هزار فرزند از صلب علیه السلام متولد شود و همه پسر، هر سال یک فرزند.

۴۵- بحار: ج ۵۳، ص ۴۲، ح ۱۲ / حق الیقین مرحوم مجلسی رحمه الله علیه ص ۳۴۱ .

۴۶- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۵۹ و ۱۰۸ و ۱۲۷ و ۱۲۹ .

۴۷- سوره آل عمران : آیه ۸۱ .

۴۸- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۷۰ .

۴۹- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۷۴ .

۵۰- (...) قال بعض علمائنا في كتاب كتبه في الرجعة ان للقائم عليه السلام ايضا رجعة بعد موته ...

۵۱- بحار الانوار: ج ۲۵، ص ۱۰۸ .

۵۲- حق الیقین (علامه مجلسی) : ص ۳۵۴ . طه : آیه ۱۲۴ .

۵۳- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۵۱ .

۵۴- غائب .

۵۵- سوره طه : آیه ۱۲۴ .

۵۶- شعراء : ۴ .

۵۷- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۱۰۹ / ارشاد مفید: ص ۳۵۹ .

۵۸- بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۴۶ - ۴۹ و الازام التّاصب : ج ۲، ص ۳۶۱ - ۳۶۳ .

۵۹- سوره نمل : آیه ۸۲ .

۶۰- الازام التّاصب : ج ۲، ص ۳۴۷ / بحار: ج ۳۹، ص ۲۴۴ .

۶۱- بحار الانوار: ج ۳۹، ص ۲۴۳ و بحار الانوار: ج ۵۳، ص ۳۹ و ۵۲ .

۶۲- بحار الانوار: ج ۶، ص ۳۰۰ .

۶۳- بحار الانوار: ج ۴۰، ص ۳۸ و بصائر الدرجات : ص ۱۵۰ .

۶۴- نور الثقلین : ج ۴، ص ۹۹، مجمع البيان : ج ۷، ص ۲۳۴ و بحار الانوار: ج ۶، ص ۳۰۰ .

۶۵- بحار الانوار: ج ۵۲، ص ۱۹۴ / کمال الدين : ج ۲، ص ۵۲۷ .

- ٦٦- بحار الانوار: ج ٤١، ص ٥ .
- ٦٧- كتاب اسرار آل محمد صلى الله عليه و آله (سلیم بن قیس) : ص ٦٨ / ایقاظ: ص ٣٦٦ .
- ٦٨- تاء ویل الا یات : ٤٠١ / نورالثقلین : ج ٤ ، ص ١٠١ .
- ٦٩- مجمع البیان : ج ٧ ، ص ٢٣٤ .
- ٧٠- سوره قصص : آیه ٥ .
- ٧١- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ١٠٢ / تفسیر قمی : ج ٢ ، ص ٢٩٦ .
- ٧٢- سوره قصص : آیه ٥ .
- ٧٣- معانی الاخبار: ص ٧٩ .
- ٧٤- ارشاد: ج ٢ ، ص ١٨٠ / تفسیر برہان : ج ٣ ، ص ٢١٨ .
- ٧٥- نهج البلاغه کلمات قصار: رقم ٢٠٩ / شرح نهج البلاغه : ج ١٩ ، ص ٢٩ .
- ٧٦- سوره قصص : آیه ٨٥ .
- ٧٧- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٤٦ / تفسیر برہان : ج ٣ ، ص ٢٣٩ .
- ٧٨- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٥٦ .
- ٧٩- تفسیر قمی : ج ٢ ، ص ١٤٧ / نورالثقلین : ج ٤ ، ص ١٤٤ .
- ٨٠- (ثویه) نام سرزمینی در نواحی (کوفه) است ، که قبر ابوموسی اشعری آنجاست .
- ٨١- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ١١٣ .
- ٨٢- تفسیر قمی : ج ٢ ، ص ١٧١ / نورالثقلین : ج ٤ ، ص ٢٣٣ .
- ٨٣- سوره یس : آیه ٥٢ .
- ٨٤- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٨٩ .
- ٨٥- احقاف : ١٥ .
- ٨٦- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ١٠٢ / تفسیر قمی : ج ٢ ، ص ٢٩٦ .
- ٨٧- سوره متحنه : آیه ١٣ .
- ٨٨- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٦٠ / تاء ویل الا یات : ص ٦٥٩ .
- ٨٩- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٨١ .
- ٩٠- سوره قلم : آیه ١٦ .
- ٩١- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ١٠٣ / نورالثقلین : ج ٥ ، ص ٣٩٤ .

- ٩٢- نورالثقلین : ج ٥ ، ص ٣٩٥ .
- ٩٣- بحارالانوار: ج ٣٩ ، ص ٣٤٣ و ج ١١٩ ص ٥٣ / نورالثقلین : ج ٤ ، ص ٩٧ .
- ٩٤- معارج : ٤ .
- ٩٥- بحارالانوار: ج ٥٣ ، ص ١٠٤ / الايقاظ: ص ٣٦٨ .
- ٩٦- تفسیر برهان : ج ٢ ، ص ٤٠٨ . ايقاظ: ص ٣٦٠ .
- ٩٧- کامل الزیارات : ص ٣٣٤ / بحارالانوار: ج ٢٨ ، ص ٦٤ / تاءویل الایات : ٨٤٠ .
- ٩٨- بحارالانوار: ج ٥٢ ، ص ٣١٤ و ج ٥٣ ، ص ٩٠ .
- ٩٩- دلائل الامامه : ص ٢٤٧ .
- ١٠٠- بحارالانوار: ج ٥٣ ، ص ٩٢ / غیبت شیخ طوسی : ص ٤٥٨ / منتخب الا نوار: ص ٣٦ .
- ١٠١- بحارالانوار: ج ١٠٢ ، ص ١١١ و ج ٥٣ ، ص ٩٦ .
- دعای عهد در کتاب شریف مفاتیح الجنان مذکور است ، و همچنین در کتاب ملاقات جوانان با صاحب الزمان علیه السلام () و کتاب قصص الحجتیه () (تألیف: حجۃ الاسلام قاسم میرخلف زاده) که جزو کتب انتشارات مهدی یار است ، ذکر شده است .
- ١٠٢- بحارالانوار: ج ٥٣ ، ص ٤١ و ٥٠ و ٦١ .
- ١٠٣- بحارالانوار: ج ٥٣ ، ص ٧٠ .
- ١٠٤- سوره مریم : آیه ٥٤ .
- ١٠٥- کامل الزیارات : ص ٦٥ / بحارالانوار: ج ٥٣ ، ص ١٠٥ .
- ١٠٦- طول عمر امام زمان : ص ٩٦ / یوم الخلاص : ص ١٥٧ .
- ١٠٧- غیبت شیخ طوسی : ص ١٠٨ / کمال الدین : ج ٢ ، ص ٣٥٧ .
- ١٠٨- بحارالانوار: ج ١٢ ، ص ١٧٢ - ٢١٥ و ج ١٣ ، ص ٣٢٢ - ٢٧٨ .
- ١٠٩- کمال الدین : ج ٢ ، ص ٣٩٠ / بحارالانوار: ج ١٣ ، ص ٢٩٩ .
- ١١٠- بحارالانوار: ج ٥٢ ، ص ١٥٨ / غیبت نعمانی : ص ٩٩ / غیبت شیخ طوسی : ص ١٠٢ .
- ١١١- بحارالانوار: ج ٥٣ ، ص ٦٢ .
- ١١٢- ارشاد مفید: ص ٢٧١ .
- ١١٣- الزام الناصب : ج ٢ ، ص ٣٦٤ / بحارالانوار: ج ٢٥ ، ص ١٠٨ .

- ١١٤- ايقاظ: ص ٣٦١ .
- ١١٥- بحار الانوار: ج ٩٥، ص ٣٣٢ و ج ١٠٢ ، ص ١١٥ .
 (اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلَةِ عَهْدِهِ وَالائِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَ...) .
- ١١٦- بحار الانوار: ج ٢٥ ، ص ١٠٨ .
- ١١٧- كامل الزّيارات : ص ٣٣٤ و دلائل الامامه : ص ٢٩٧ .
- ١١٨- سورة اسراء: آيه ٥ .
- ١١٩- سورة قصص : آيه ٥ .
- ١٢٠- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ١٤٣ / الزام التّاصب :
 ج ٢ ، ص ٣٣٣ .
- ١٢١- تفسير صافى : ج ٣ ، ص ٢٣٨ / ارشاد مفيد: ص ٣٦٥ .
- ١٢٢- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٨٥ .
- ١٢٣- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٩١ / تفسير عياشى : ج ٢ ، ص ٣٢ .
- ١٢٤- المحجّه : ص ٧٦ و دلائل الامامه : ص ٢٤٧ .
- ١٢٥- تفسير عياشى : ج ٢ ، ص ٣٢ / تفسير نور الثقلين : ج ٢ ، ص ٨٥ / تفسير الميزان : ج ١٣ ، ص ٣١٠ .
- ١٢٦- كافي : ج ٨ ، ص ٣١٨ .
- ١٢٧- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٩١ و ج ٥٢ ، ص ٣٤٦ /
 تفسير عياشى : ج ٢ ، ص ٣٢ .
- ١٢٨- دلائل الامامه : ص ٢٤٨ .
- ١٢٩- مستدرک سفینه : ج ٤ ، ص ١٢٦ .
- ١٣٠- دلائل الامامه : ص ٢٤٧ / تفسير عياشى : ج ٢ ، ص ٣٢ .
- ١٣١- بحار الانوار: ج ١٣ ، ص ٣٦٦ .
- ١٣٢- امالی صدوق : ص ١٩٢ و بحار الانوار: ج ١٣ ، ص ٣٧٦ .
- ١٣٣- ارشاد مفيد: ص ٣٦٥ / بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٩١ .
- ١٣٤- بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٩١ / تفسير عياشى : ج ٢ ، ص ٣٢ .
- ١٣٥- الملائم والفتن : ص ٢٠٣ / دلائل الامامه : ص ٣٠٩ و ٣١٩ .
- ١٣٦- زخرف : ٥٧ .
- ١٣٧- تفسير برهان : ج ٤ ، ص ١٥١ / الزام التّاصب : ج ٢ ، ص ٣١٧ .

- ١٣٨ - سورة بقره : آيه ٥٦ .
- ١٣٩ - بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٧٢ و ١٢٧ .
- ١٤٠ - نفسير برهان : ١٠٨/١ - ١١٢ / تفسير صافى : ١٢٤/١ .
- ١٤١ - تفسير صافى : ١٢٩/١ ، تفسير برهان : ١١٠/١
- ١٤٢ - منظور گاوی است که خریدند و کشتند و زبان آن را به مقتول زدند.
- ١٤٣ - تفسير برهان : ج ١ ، ص ١١١ / تفسير عياشى : ج ١ ، ص ٤٦ .
- ١٤٤ - تفسير برهان : ج ١ ، ص ١١٠ .
- ١٤٥ - سورة بقره : آيه ٢٤٣ .
- ١٤٦ - نورالثقلین : ج ١ ، ص ٢٤١ .
- ١٤٧ - مستدرک : ج ٦ ، ص ٣٥٣ / بحار الانوار: ج ١٣ ، ص ٣٨١ الى ٣٨٦ و ج ٥٣ ، ص ٧٤ .
- ١٤٨ - سورة بقره : آيه ٢٥٩ .
- ١٤٩ - مجمع البيان : ج ١ ، ص ٣٧٠ .
- ١٥٠ - بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ٧٢ / کمال الدين : ج ١ ، ص ٢٢٦ .
- ١٥١ - سورة بقره : آيه ٢٦٠ .
- ١٥٢ - نورالثقلین : ج ١ ، ص ٢٨٠ .
- ١٥٣ - علل الشرايع : ج ٢ ، ص ٥٨٥ / نورالثقلین : ج ١ ، ص ٢٧٨ .
- ١٥٤ - سورة آل عمران : آيه ٤٩ .
- ١٥٥ - بحار الانوار: ج ١٤ ، ص ٢٣٣ .
- ١٥٦ - نورالثقلین : ج ١ ، ص ٣٤٣ / بحار الانوار: ج ١٤ ، ص ٢٣٣ .
- ١٥٧ - سورة کهف : آيه ١٩ .
- ١٥٨ - تفسير صافى : ج ٣ ، ص ٢٣٧ . بحار الانوار: ج ٥٣ ، ص ١٢٩ .
- ١٥٩ - کشاف : ج ٣ ، ص ١٣١ / بحار الانوار: ج ١٢ ، ص ٣٥٦ .
- ١٦٠ - سورة انبیاء: آيه ٨٣ .
- ١٦١ - بحار الانوار: ج ١٢ ، ص ٣٤٢ - ٣٧٢ / المیزان : ج ١٧ ، ص ٢١٢ - ٢١٥ .
- ١٦٢ - المیزان : ج ١٧ ، ص ٢١٥ و ج ١٤ ، ص ٣١٨ / بحار الانوار: ج ١٢ ، ص ٣٤٦ .
- ١٦٣ - کشاف : ج ٣ ، ص ١٣١ .

- ١٦٤ - بحار الانوار: ج ١٢، ص ٣٤٨ / تفسير صافى : ج ٤، ص ٣٠٣ .
- ١٦٥ - بحار الانوار: ج ١٠٢، ص ١٤٤ .
- ١٦٦ - بحار الانوار: ج ١٠٠، ص ١٨٩ / الزام الناصب : ج ٢، ص ٣٥٨ .
- ١٦٧ - بحار الانوار: ج ١٠١، ص ١٦٩ .
- ١٦٨ - بحار الانوار: ج ١٠١، ص ٣٤٧ و ج ٥٣، ص ٩٤ / الزام الناصب : ج ٢، ص ٣٥٧ .
- ١٦٩ - بحار الانوار: ج ١٠١، ص ٢٠٠ و ج ٥٣، ص ٩٤ .
- ١٧٠ - بحار الانوار: ج ١٠١، ص ٣٣٢ .
- ١٧١ - بحار الانوار: ج ١٠١، ص ٢١٨ و ٢٧٧ .
- ١٧٢ - بحار الانوار: ج ١٠٢، ص ١١٨ .
- ١٧٣ - سورة صف : آية ٤ .
- ١٧٤ - بحار الانوار: ج ١٠٢، ص ١٠٣ .
- ١٧٥ - بحار الانوار: ج ١٠٢، ص ٨٧ .
- ١٧٦ - بحار الانوار: ج ٥٣، ص ٩٥ .
- ١٧٧ - بحار الانوار: ج ١٠٢، ص ٨٢ و ٩٤ .
- ١٧٨ - بحار الانوار: ج ٥٣، ص ٩٤ .
- ١٧٩ - كافى : ج ٤، ص ٥٧٤ .
- ١٨٠ - بحار الانوار: ج ٥٣، ص ٩٥ .
- ١٨١ - الزام الناصب : ج ٣٤٠/٢ .
- ١٨٢ - تفسير عياشى : ١٨١/١ - تفسير برهان : ٢٩٥/١
- ١٨٣ - تفسير عياشى : ١٨٣/١ - بحار: ٥٠/٥٣ - تفسير نور الثقلين : ٣٦٢/١ .
- ١٨٤ - تفسير عياشى : ١٨٣/١ - نور الثقلين : ٣٦٢/١ - بحار: ٥٠/٥٣ .
- ١٨٥ - بحار: ٧١/٥٣ - تفسير صافى : ٣٧٤/١ .
- ١٨٦ - تفسير صافى : ٤٨٠/١ - مجمع البيان : ١٣٧/٣ .
- ١٨٧ - الزام الناصب : ٣٣٠/٢ - بحار: ٤٦/٥٣ .
- ١٨٨ - نور الثقلين : ٧٨٢/١ - تفسير صافى : ١٧٣/٢ .
- ١٨٩ - بحار: ٦٣/٥٣ .

- ١٩٠ - تفسير برهان : ٢٧/٢ - نورالثقلين : ٥٧/٢
 الزام الناصب : ٣٣١/٢ .
- ١٩١ - مجمع البيان : ٤٨٩/٤ .
- ١٩٢ - بحار : ٦٤/٥٣ - تفسير برهان : ١٢١/٢ .
- ١٩٣ - نورالثقلين : ٢٧٢/٢ - تفسير برهان : ١٦٣/٢
 - مجمع البيان : ٧٦/٥ .
- ١٩٤ - تفسير برهان : ١٨٦/٢ - بحار : ٥١/٥٣ -
 الزام الناصب : ٣٤٤/٢ .
- ١٩٥ - تفسير صافى : ٤٠٦/٢ - الزام الناصب :
 ٣٤٤/٢ - بحار : ٥١/٥٣ .
- ١٩٦ - غيبة نعمانى : ٢٤١ - تفسير صافى : ٤٣٣/٢
 تفسير برهان : ٢٠٩/٢ .
- ١٩٧ - بحار : ٨٤/٥٣ .
- ١٩٨ - تفسير برهان : ٣٠٥/٢ - تفسير صافى : ٨٠/٣
 - الميزان : ١٦/١٢ .
- ١٩٩ - بحار : ٦٤/٥٣ - تفسير برهان : ٣٢٥/٢ .
- ٢٠٠ - تفسير الميزان : ١٦٦/١٢ .
- ٢٠١ - بحار : ١١٨/٥٣ - تفسير عياشى : ٢٥٧/٢ -
 تفسير برهان : ٣٦٣/٢ .
- ٢٠٢ - الزام الناصب : ٣٤٦/٢ - نورالثقلين : ٥٤/٣
 - تفسير برهان : ٣٦٨/٢ .
- ٢٠٣ - روضه كافى : ٣/٢ - بحار : ٥٦/٥١ و ٩٣/٥٣ -
 نورالثقلين : ١٣٨/٣ .
- ٢٠٤ - بحار : ٦٧/٥٣ - الزام الناصب : ٣٤٦/٢ -
 تفسير برهان : ٤٣٣/٢ .
- ٢٠٥ - بحار : ٨٩/٥٣ .
- ٢٠٦ - الزام الناصب : ٣٤٦/٢ - بحار : ٥١/٥٣ .
- ٢٠٧ - بحار : ٦٦/٥٣ - نورالثقلين : ٤٢٩/٣ .
- ٢٠٨ - تفسير برهان : ٧١/٣ - نورالثقلين : ٤٥٨/٣
 - بحار : ٦١/٥٣ .
- ٢٠٩ - الزام الناصب : ٣٢٥/٢ - بحار : ١٠٢/٥٣ .
- ٢١٠ - بحار : ٦٤/٥٣ - نورالثقلين : ٥٥٠/٣ -
 الميزان : ٥٤/١٥ .

- . ٧٤ - مجمع البيان : ١٥٢/٧ - الايقاظ: ٢١١
 . ١٨٠/٣ - تفسير برهان: ١٠٩/٥٣ - بحار: ٢١٢
 . ٩٨/٤ - مجمع الثقلين: ٢٤٢/٣٩ - بحار: ٢١٣
 . ٢٣٤/٧ - مجمع البيان: ٥١/٥٣ - بحار: ٤٣٦/١٥ - الميزان: ٢١٤
 . ١٠٠/٤ - نور الثقلين: ٧٩/٤ - تفسير صافى: ٥٣/٥٣ - بحار: ١٠٦/٤ - نور الثقلين: ٢١٥
 . ٨٠/٤ - تفسير صافى: ١١٠/٤ - معانى الاخبار: ٧٩ - نور الثقلين: ٢١٦
 . ٣٤٧/٢ - الزام الناصب: ٧٦/٥٣ - بحار: ٢٣٤/٣ - تفسير برهان: ٢١٧
 . ٨٧/٩٣ و ج ٤٦ / ص ٥٣ - الميزان: ٩٨/١٦ - نور الثقلين: ٣٣٢/٨ - الزام الناصب: ٢١٨
 . ٢٨٦/١٦ - الميزان: ١٤٤/٤ - نور الثقلين: ٢١٩
 . ١٥٨/٤ - تفسير صافى: ٢٣٣/٤ - تفسير صافى: ١٦٠/٤ - نور الثقلين: ٢٢٠
 .
 . ١١٣/٥٣ و ٤٢/٥٣ - بحار: ٢٤٠/٣ - تفسير برهان: ٢٢١
 . ٣٤٨/٢ - الزام الناصب: ٨٩/٥٣ - بحار: ٢٢٢
 . ١٢/٤ - تفسير برهان: ٣٨٨/٤ - نور الثقلين: ٢٢٣
 . ١٣٠ - مجالس: ٢٥٨/٢ - الغدير: ٥٦/٥٣ - نور الثقلين: ٢٢٤
 . ٦٥/٥٣ - بحار: ٣٣٨/٢ - الزام الناصب: ٥٢٦/٤ - نور الثقلين: ٢٢٥
 . ٣٣٩/٢ - الزام الناصب: ٥٦/٥٣ - بحار: ٢٢٦
 . ٩٣ - الايقاظ: ١٢٩/٤ - تفسير برهان: ٢٢٧
 . ٦٢٧/٤ - الزام الناصب: ٥٧/٥٣ - بحار: ٢٢٨
 . ٣٥٠/٢ - الزام الناصب: ١٠٢/٥٣ - بحار: ٢٢٩
 . ٣٥٠/٢ - الزام الناصب: ٢٦٢/٢٧ - تفسير كبير: ١١٥ - نور الثقلين: ٢٣٠
 . ١١٩/٥ - الزام الناصب: ٣٥٠/٢ - نور الثقلين: ٢٣٠

- ٢٣١ - بحار: ٥٨/٥٣ - الازام الناصب : ٣٥٠/٢ - نورالثقلين : ١١٩/٥ .
- ٢٣٢ - الازام الناصب : ٣٥١/٢ - تفسير برهان : ٢٣١/٤ .
- ٢٣٣ - الازام الناصب : ٣٥١/٢ - تفسير برهان : ٢٣٢/٤ .
- ٢٣٤ - نورالثقلين : ١٢٤/٥ - بحار: ١٠٣/٥٣ - نورالثقلين : ١٤٣/٥ - الازام الناصب : ٣٥١/٢ .
- ٢٣٥ - تفسير صافى : ١٠٠/٥ - تفسير برهان : ٢٦٠/٤ .
- ٢٣٦ - بحار: ٦٠/٥٣ - تفسيربرهان : ٣٢٧/٤ .
- ٢٣٧ - بحار: ١٠٣/٥٣ - تفسير برهان : ٣٧١/٤ - تفسير صافى : ٢١٠/٥ .
- ٢٣٨ - بحار: ١٠٤/٥٣ - الازام الناصب : ٣٥٣/٢ - تفسير برهان : ٣٨٣/٤ .
- ٢٣٩ - بحار: ٤٩/٥١ و ٨٩/٥٣ - تفسير صافى : ٢٣٨/٥ - الايقاظ: ٩٦ .
- ٢٤٠ - بحار: ١٠٣/٥٣ - الازام الناصب : ٣٥٣/٢ - نورالثقلين : ٤٥٣/٥ .
- ٢٤١ - بحار: ٤٢/٥٣ و ٦٤ - تفسير برهان : ٣٩٩/٥ - تفسير بصائر: ٤٢٦/٥ .
- ٢٤٢ - بحار: ١٠٣/٥٣ .
- ٢٤٣ - بحار: ١٠٦/٥٣ - تفسير بصائر: ١٤٩/٥٠ - الايقاظ: ٣٨٢ .
- ٢٤٤ - بحار: ٤٥/٥٣ - تفسير برهان : ٤٢٥/٤ - الازام الناصب : ٣٥٤/٢ .
- ٢٤٥ - بحار: ٩٩/٥٣ - الازام الناصب : ٣٥٤/٢ - نورالثقلين : ٥١٠/٥ .

- ٤٤٩/٤ - نورالثقلين : ٥٥٢/٥ - تفسير برهان : ٢٤٦
- تفسير بصائر: ٣٥٥/٥٤ .
- ٣٥٤/٢ - بحار: ٥٨/٥٣ - اللزم الناصب : ٢٤٧
نورالثقلين : ٥٥٣/٥ .
- ٩٣/٥٦ - تفسير فرات : ٢١٢ - تفسير بصائر: ٢٤٨
اللزم الناصب : ٣٤٠/٢ .
- ١٢٠/٥٣ - اللزم الناصب : ٣٥٥/٢ - بحار: ٢٤٩
تفسير برهان : ٤٦٨/٤ .
- ٥٩٤/٥ - نورالثقلين : ٥٩/٥٣ - تفسير بصائر: ٢٥٠ .
- ٣٥٥/٢ - بحار: ١٠٧/٥٣ و ١٢٠ - اللزم الناصب : ٢٥١ .

فهرست مطالب

پیشگفتار	2
رجعت	2
حادثه بعد از ظهور حضرت مهدی علیه السلام	5
خبر دادن امام حسین علیه السلام از بازگشت خویش به دنیا	6
(وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْبَىٰ آمَّثُوا وَ اتَّقُّوا لَفَتَّخْنَا . . .)	8
برگشتن حضرت عیسی علیه السلام در عهد امام زمان علیه السلام	12
آخرین بر گشت علی علیه السلام به دنیا و کشته شدن شیطان	15
پیامبران ، علی علیه السلام را یاری خواهند کرد	17
جنگ صفين در رجعت	18
زندگی سخت برای دشمنان اهل بیت علیهم السلام در رجعت	19
علی علیه السلام در زیباترین صورت ظاهر می شود	23
عصای موسی علیه السلام در دست علی علیه السلام	24
علی علیه السلام خود را معزفی می کند	25
زنده شدن گروهی هنگام ظهور حضرت مهدی علیه السلام	26
رسول خدا صلی الله علیه و آله و علی علیه السلام همدیگر را ملاقات می کنند	29
منکران و ملحدان برای کیفر شدن باز می گردند	29
داستانهای از بازگشت ائمه علیهم السلام به این دنیا	33
چه کنیم که ما نیز زنده شویم	37
کسانی که در روایات به صراحة از آنان نام برده شده است که به دنیا باز می گردند .	37
چرا حضرت خضر زنده است ؟	39
همه امامان علیهم السلام به دنیا بر می گردند	40

بازگشت جناب سلمان	42 .....
بازگشت جناب مقداد	43 .....
بازگشت ابو وجانه انصاری	44 .....
بازگشت مالک اشتر یار با وفای امیر مؤمنان علیه السلام	45 .....
بازگشت مفضل بن عمر	45 .....
بازگشت حمران بن اعین	45 .....
بازگشت مؤمن آل فرعون	46 .....
بازگشت یوشع بن نون	47 .....
اصحاب کهف جزء یاران حضرت مهدی علیه السلام	48 .....
نمونه هایی از بازگشت به دنیا که در زمانهای گذشته واقع شده است	49 .....
دو نکته قابل توجه	52 .....
قصه حضرت عزیر، نمونه دیگر از بازگشت به دنیا	55 .....
قصه حضرت ابراهیم و چهار مرغ ، نمونه ای دیگر	57 .....
زنده شدن (سام بن روح) بوسیله حضرت عیسی علیه السلام	59 .....
داستانهایی از بازگشت ائمه علیهم السلام به این دنیا	61 .....
زنده شدن اولاد حضرت ایوب علیه السلام ..	63 ..
بازگشت ائمه علیهم السلام به دنیا در ادعیه و زیارات	67 .....
دعای عهد	73 .....
فهرست آیات مربوط به رجعت ..	74 .....
پی نوشتها	77 .....
فهرست مطالب	89 .....